سُورَةُ الأَعۡرَاف سورەتی الأعۡرَاف

بِسۡمِ بەناوی ٱللَّهِ خودا ٱلرَّحۡمَٰنِ ئەوپەڕی بەبەزەیی و میهرەبان (ناوێکی پیرۆزی خودایە)

ٱلرَّحِيمِ ئەوپەڕی بەخشندە (ناوێکی پیرۆزی خودایە)

الٓمٓصٓ آلمَص (١) كِتَٰبٌ کیتاب و نوسراوێکە أُنزِلَ دابەزێنراوە إِلَيۡكَ بۆ تۆ فَلَا يَكُن جا با بەبێ فِي لە

صَدۡرِكَ سینگ و دڵت حَرَجٞ ناڕەحەتی و ئیحراجی مِّنۡهُ لەوی ، لێ لِتُنذِرَ تا بێداربکەیتەوە و بترسێنی بِهِۦ پێی

وَذِكۡرَىٰ و بیرخەرەوە لِلۡمُؤۡمِنِينَ بۆ بڕواداران (٢) ٱتَّبِعُواْ بڕۆن لەدوای مَآ ئەوەی أُنزِلَ دابەزێنراوە

إِلَيۡكُم بۆتان مِّن لە رَّبِّكُمۡ پەروەردیگارتان وَلَا تَتَّبِعُواْ و شوێن شتێ مەکەون مِن - دُونِهِۦٓ بێجگە (-لە) و

أَوۡلِيَآءَ (هیچ) دۆست و پشتیوانێ قَلِيلٗا کەمێک (نەبێ) مَّا - تَذَكَّرُونَ یاد (-نا) کەنەوە و پەند وەر (-نا) گرن (٣)

وَكَم و چەند مِّن لە قَرۡيَةٍ شار ودێیەک (هەبوو) أَهۡلَكۡنَٰهَا لەناومانبرد و خاپوورمانکرد فَجَآءَهَا جا بۆیان هات

بَأۡسُنَا سزا و لێدانی ئێمە بَيَٰتًا کاتی شەونوستی أَوۡ یان هُمۡ ئەوان قَآئِلُونَ لەئیسراحەتکردنی نیوەڕۆدابوون (٤)

فَمَا ئیتر شتێ نە كَانَ بوو دَعۡوَىٰهُمۡ بانگ و پاڕانەوەیان إِذۡ کە جَآءَهُم بۆیان هات بَأۡسُنَآ سزا و لێدانی ئێمە

إِلَّآ جگەلەوەی أَن کە قَالُوٓاْ گوتیان إِنَّا بەڕاستی ئێمە كُنَّا ئێمە- ظَٰلِمِينَ ستەمکار و زاڵم (-بووین) (٥)

فَلَنَسۡـَٔلَنَّ دڵنیابن پرسیاردەکەین لە ٱلَّذِينَ ئەوانەی أُرۡسِلَ ناردراوە إِلَيۡهِمۡ بۆیان

وَلَنَسۡـَٔلَنَّ و بەدڵنیایی پرسیاریش دەکەین لە ٱلۡمُرۡسَلِينَ نێردراو و پەیامبەرەکان (٦) فَلَنَقُصَّنَّ جا بەدڵنیایی دەگێڕینەوە

عَلَيۡهِم بەسەریاندا بِعِلۡمٖ بە زانین و ئاگادارییەوە وَمَا و- كُنَّا -- غَآئِبِينَ غایب و دوور (-نە--بووین) (٧)

وَٱلۡوَزۡنُ و کێش و پێوانەو يَوۡمَئِذٍ ئەوڕۆژە ٱلۡحَقُّ هەق و ڕاستییە فَمَن جا ئەوەی ثَقُلَتۡ گران و قورس بوو

مَوَٰزِينُهُۥ کێشراوەکانی فَأُوْلَٰٓئِكَ ئەوە ئەوان هُمُ وهەر ئەوانن ٱلۡمُفۡلِحُونَ سەرکەوتوو و ڕزگاربووان (٨)

وَمَنۡ و ئەوەی خَفَّتۡ سوکی هێنا مَوَٰزِينُهُۥ کێشراوەکانی فَأُوْلَٰٓئِكَ ئەوە ئەوان ٱلَّذِينَ و خۆیان ن

خَسِرُوٓاْ لەدەستیاندایە أَنفُسَهُم خودی خۆیان بِمَا بەوەی كَانُواْ -

بِـَٔايَٰتِنَا بە ئایەت و نیشانە گەورەکان و میعجیزاتەکان يَظۡلِمُونَ (پێشان) زوڵم وستەمیان دەکرد (٩) وَلَقَدۡ و بەدڵنیایی

مَكَّنَّٰكُمۡ ئێمە ئێوەمان جێگیرکرد فِي لە ٱلۡأَرۡضِ زەوی وَجَعَلۡنَا دامانناا لَكُمۡ بۆتان فِيهَا تیایدا

مَعَٰيِشَۗ هۆکارەکانی ژیان قَلِيلٗا کەمێک (نەبێ) مَّا - تَشۡكُرُونَ سوپاسگوزاری (-نا) کەن (١٠)

وَلَقَدۡ و بەدڵنیایی خَلَقۡنَٰكُمۡ ئێوەمان خەلق کردبوو ثُمَّ پاشان صَوَّرۡنَٰكُمۡ شێوەمان پێبەخشین ثُمَّ پاشان

قُلۡنَا وتمان لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ بە فریشتەکان ٱسۡجُدُواْ سوژدەبەرن لِأٓدَمَ بۆ ئادەم فَسَجَدُوٓاْ (هەموو) ئیتر سوژدەیان برد

إِلَّآ جگەلە إِبۡلِيسَ ئیبلیس لَمۡ يَكُن کە- مِّنَ لە ٱلسَّٰجِدِينَ سوژدەبەران (-نە بوو) (١١) قَالَ گوتی

مَا مَنَعَكَ چی ڕێگریکرد لە تۆ أَلَّا تَسۡجُدَ کە سوژدە نەبەی إِذۡ کە أَمَرۡتُكَۖ فەرمانم بەتۆ کرد قَالَ گوتی

أَنَا۠ من خَيۡرٞ چاکتر م مِّنۡهُ لەوی خَلَقۡتَنِي منت خولقاندوە مِن لە نَّارٖ ئاگرێک وَخَلَقۡتَهُۥ و ئەوت خولقاندوە

مِن لە طِينٖ (جۆرە) قورێک (١٢) قَالَ گوتی فَٱهۡبِطۡ دە دابەزە مِنۡهَا لەوێ فَمَا ئیتر نا يَكُونُ بێت

لَكَ بۆ تۆ أَن کە تَتَكَبَّرَ خۆ بەزل بزانی فِيهَا تیایدا فَٱخۡرُجۡ دە دەربچوو إِنَّكَ بەدڵنیایی تۆ مِنَ لە

ٱلصَّٰغِرِينَ سوككراو و بێنرخكراوانی (١٣) قَالَ گوتی أَنظِرۡنِيٓ مۆڵەتم بدە إِلَىٰ بۆ يَوۡمِ ئەو ڕۆژەی

يُبۡعَثُونَ زیندووده‌کرێنه‌وه (١٤) قَالَ گوتی إِنَّكَ بەدڵنیایی تۆ مِنَ لە ٱلۡمُنظَرِينَ مۆڵەتدراوەکانی (١٥)

قَالَ گوتی فَبِمَآ ئەوە بە (هۆی) ئەوەی أَغۡوَيۡتَنِي گومڕاتکردم لَأَقۡعُدَنَّ بەدڵنیایی دادەنیشم (لە بۆسە) لَهُمۡ بۆیان

صِرَٰطَكَ لە شارێگاکەی تۆ ی ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ڕاست و دروست (١٦) ثُمَّ پاشان لَأٓتِيَنَّهُم بەڕاستی بۆیان دێم

مِّنۢ لە بَيۡنِ نێوان أَيۡدِيهِمۡ دەستەکانیان (پێشیان) وَمِنۡ لە خَلۡفِهِمۡ دوایان وَعَنۡ و لە أَيۡمَٰنِهِمۡ لای ڕاسیان

وَعَن و لە شَمَآئِلِهِمۡ لای چەپیان وَلَا تَجِدُ و نابینی أَكۡثَرَهُمۡ زۆربەیان شَٰكِرِينَ سوپاسگوزار (بن) (١٧)

قَالَ گوتی ٱخۡرُجۡ دەربچۆ مِنۡهَا لەوێ مَذۡءُومٗا ڕیسواو دەرکراوی مَّدۡحُورٗاۖ دووورخراو لَّمَن لۆ ئەوەی

تَبِعَكَ دواتکەوێ مِنۡهُمۡ لەوان لَأَمۡلَأَنَّ بەدڵنیای پڕدەکەم جَهَنَّمَ دۆزەخ مِنكُمۡ لەنگۆ أَجۡمَعِينَ هەرهەموتان

(١٨) وَيَٰٓـَٔادَمُ و ئەی ئادەم ٱسۡكُنۡ نیشتەجێ ببە أَنتَ تۆ وَزَوۡجُكَ و هاوسەرەکەت ٱلۡجَنَّةَ (لە) بەهەشت

فَكُلَا مِنۡ جا بخۆن لە حَيۡثُ هەرکوێیەک شِئۡتُمَا ویستتان وَلَا تَقۡرَبَا و نزیک مەکەونەوە هَٰذِهِ لەو

ٱلشَّجَرَةَ دارە فَتَكُونَا ئەگەرنا- مِنَ لە ٱلظَّٰلِمِينَ ستەمکارەکان (-دەبن) (١٩) فَوَسۡوَسَ ئیتر وەسوەسەی کرد

لَهُمَا بۆیان ٱلشَّيۡطَٰنُ شەیطان لِيُبۡدِيَ تا دەربخات لَهُمَا بۆیان مَا وُۥرِيَ ئەوەی شاردرابوویەوە عَنۡهُمَا لێیان

مِن لە سَوۡءَٰتِهِمَا خراپەکانیان (عەورەتیان) وَقَالَ و گوتی مَا نَهَىٰكُمَا لێ قەدەغە نەکردوون رَبُّكُمَا پەروەردیگارتان

عَنۡ لە هَٰذِهِ ئەو ٱلشَّجَرَةِ دارە إِلَّآ تەنها (لۆئەوەی) أَن نەخۆ تَكُونَا ببنە مَلَكَيۡنِ دوو فریشتە أَوۡ یان

تَكُونَا - مِنَ لە ٱلۡخَٰلِدِينَ نەمران (-بن) (٢٠) وَقَاسَمَهُمَآ و سوێندی بۆ خواردن إِنِّي بەدڵنیایی من

لَكُمَا بۆ هەردوكتان لَمِنَ هەرلە ٱلنَّٰصِحِينَ ئامۆژگاریکەرانم (٢١) فَدَلَّىٰهُمَا ئیتر بەهەردوکیانی نیشاندا

بِغُرُورٖ بە فێڵ و خەڵەتاندن فَلَمَّا جا کاتێ ذَاقَا چەشتیان لە ٱلشَّجَرَةَ دارەکە بَدَتۡ دەرکەوت

لَهُمَا لۆهەردوکیان سَوۡءَٰتُهُمَا خراپەکانیان (عەورەتەکانیان) وَطَفِقَا و دەستیانکرد و بەردەوامبوون

يَخۡصِفَانِ دایاندەپۆشی و دەیاننوساند عَلَيۡهِمَا لە سەر هەردووکیان مِن لە وَرَقِ گەڵای ٱلۡجَنَّةِ بەهەشت

وَنَادَىٰهُمَا و هەردوکێ بانگکرد رَبُّهُمَآ پەروەردگاریان أَلَمۡ أَنۡهَكُمَا ئەی قەدەغەم نەکردن عَن لە تِلۡكُمَا ئا ئەودوو

ٱلشَّجَرَةِ دارانە وَأَقُل و (نەم) گوت لَّكُمَآ بەهەردووکتان إِنَّ دڵنیابن ٱلشَّيۡطَٰنَ شەیطان لَكُمَا بۆ هەردوکتان

عَدُوّٞ دوژمنێکی مُّبِينٞ دیار و ئاشکرایە (٢٢) قَالَا رَبَّنَا هەردوکیان گوتیان پەروەدیگارە ظَلَمۡنَآ ستەممانکرد لە

أَنفُسَنَا خۆمان وَإِن و ئەگەر لَّمۡ نە تَغۡفِرۡ بەخشی و خۆش (نە) بی لَنَا لە ئێمە

وَتَرۡحَمۡنَا و بەزەییت نێتەوە و ڕوحمان پێ (نە) کەییت لَنَكُونَنَّ بەدڵنیایی- مِنَ لە

ٱلۡخَٰسِرِينَ خەسارەتمەند و دۆڕاوەکان (-دەبین) (٢٣) قَالَ (خودا) فەمووی: ٱهۡبِطُواْ دابەزن

بَعۡضُكُمۡ هەندێکتان لِبَعۡضٍ بۆ هەندێک عَدُوّٞ دوژمن ن وَلَكُمۡ و بۆ ئێوە هەیە فِي لە ، لەناو ٱلۡأَرۡضِ زەوی

مُسۡتَقَرّٞ جێگیری و نیشتەجێی وَمَتَٰعٌ و ڕابوێری إِلَىٰ بۆ حِينٖ ماوەیەکی دیار (٢٤) قَالَ گوتی

فِيهَا لێ ، تیایدا تَحۡيَوۡنَ دەژیین وَفِيهَا و تیایدایە تَمُوتُونَ تمُوتُون وَمِنۡهَا و لەوی تُخۡرَجُونَ دەردەهێنرێن

(٢٥) يَٰبَنِيٓ ئەی نەوەی ءَادَمَ ئادەم قَدۡ بەدڵنیایی أَنزَلۡنَا دامانبەزاند

عَلَيۡكُمۡ بەسەرتان ، بۆ سەرتان ، لەسەرتان لِبَاسٗا جل و بەرگێ يُوَٰرِي داپۆشێ

سَوْءَٰتِكُمْ شتەخراپ و ناشیرنەکانتان (عەورەتتان) وَرِيشًا و ریش و ڕازاوەیی وَلِبَاس و پۆشتاکی

ٱلتَّقْوَىٰ خوادترسی و پارێزکاری ذَٰلِكَ ئەویان خَيْرٌ چاکتر ە ذَٰلِكَ ئەویان مِنْ لە ءَايَٰتِ نیشانە گەورەکانی

ٱللَّهِ خودان لَعَلَّهُمْ بەڵکو ئەوان يَذَّكَّرُونَ یادی خودا بکەنەوە و پەندوەرگرن (٢٦) يَٰبَنِيٓ ئەی نەوەی

ءَادَمَ ئادەم لَايَفْتِنَنَّكُمُ قەت هەڵتان نەخەڵەتێنێ ٱلشَّيْطَٰنُ شەیطان كَمَآ هەروەک أَخْرَجَ دەریکرد

أَبَوَيْكُم دایک و باوک (ەگەورە) تان مِّنَ لە ٱلْجَنَّةِ بەهەشت يَنزِعُ لێیکردەوە و دایماڵی عَنْهُمَا لێیان

لِبَاسَهُمَا پۆشتاکەکەیان لِيُرِيَهُمَا تا نیشانی هەردوکیان بدا سَوْءَٰتِهِمَآ خراپەکانیان (عەورەتیان) إِنَّهُۥ دڵنیابن ئەو

يَرَىٰكُمْ دەتانبێنێ هُوَ ئەو وَقَبِيلُهُۥ و (وەچە و سەربازەکانی) مِنْ بە حَيْثُ جۆر و لەشوێنێ

لَاتَرَوْنَهُمْ ئێوە ئەوان نابینن إِنَّا بەدڵنیایی ، بەراستی ئێمە جَعَلْنَا (ئاوامان) کردوە ٱلشَّيَٰطِينَ شەیطانەکان

أَوْلِيَآءَ دۆست و پشتیوانن لِلَّذِينَ بۆئەوانەی لَايُؤْمِنُونَ بروا ناهێنن (٢٧) وَإِذَا وئەگەر فَعَلُوا۟ ئەوان بکەن

فَٰحِشَةً گوناهێکی دزێو و قێزەوەن قَالُوا۟ (دەڵێن) وَجَدْنَا ئێمە ئاوامان دی عَلَيْهَآ لەسەری (بوون)

ءَابَآءَنَا باب و باپیرانمان وَٱللَّهُ و خودا أَمَرَنَا فەرمانیکرد بِهَا پێی قُلْ بڵێ إِنَّ دڵنیابن ٱللَّهَ خودا

لَايَأْمُرُ فەرمان ناکات بِٱلْفَحْشَآءِ بەدزێو و قێزەوەن ە گوناهەکان أَتَقُولُونَ ئایا دەڵێن عَلَى بەدەم ٱللَّهِ خودا

مَا لَاتَعْلَمُونَ شتێ ئێوە نایزانن (٢٨) قُلْ بڵێ أَمَرَ فەرمانیکردوە رَبِّي پەروەردیگارم بِٱلْقِسْطِ بەدادوەری

وَأَقِيمُوا۟ و ڕرێک و دامەزراو بکەن وُجُوهَكُمْ ڕووتان عِندَ لای كُلِّ هەموو مَسْجِدٍ سوژدەگاهێ

وَٱدْعُوهُ و لەو بپارێنەوە مُخْلِصِينَ پاک و خاوێن بکەن لَهُ بۆئەو ٱلدِّينَ دین و ملکەچی كَمَا هەرچۆن

بَدَأَكُمۡ ئێوەی سەرەتا دروستکرد تَعُودُونَ دەگەڕێنەوە (٢٩) فَرِيقًا کۆمەڵ و لایەنێک هَدَىٰ هیدایەتی داوە

وَفَرِيقًا و کۆمەڵ و لایەنێک حَقَّ هەق و شایستەبووە عَلَيۡهِمُ بەسەریان ، لەسەریان ، بۆ سەریان ٱلضَّلَٰلَةُ گومڕایی

إِنَّهُمُ بەدڵنیایی ئەوان ٱتَّخَذُواْ - ٱلشَّيَٰطِينَ شەیطانەکانیان (-کردۆتە) أَوۡلِيَآءَ دۆست و پشتیوان مِن لە

دُونِ غەیری ٱللَّهِ خودا وَيَحۡسَبُونَ و وا حساب دەکەن أَنَّهُم کە ئەوان مُّهۡتَدُونَ ڕێنمونیان وەرگرتووە (٣٠)

يَٰبَنِيٓ ئەی نەوەی ءَادَمَ ئادەم خُذُواْ ببەن زِينَتَكُمۡ جوانی خۆتان عِندَ لای كُلِّ هەموو

مَسۡجِدٖ سوژدەگاهێ وَكُلُواْ و بخۆن وَٱشۡرَبُواْ و بخۆنەوە وَلَا تُسۡرِفُوٓاْ و زێدەڕەوی مەکەن إِنَّهُۥ بەدڵنیایی ئەو

لَا يُحِبُّ خۆشی ناوێت ٱلۡمُسۡرِفِينَ زێدەڕەوان (٣١) قُلۡ بڵێ مَنۡ کێیە حَرَّمَ قەدەغەی کردوە

زِينَةَ زینەت و جوانکاری ٱللَّهِ خودا ٱلَّتِيٓ ئەوەی أَخۡرَجَ دەریکرد (بێ) لِعِبَادِهِۦ لۆ بەندەکانی

وَٱلطَّيِّبَٰتِ و خۆش و پاکەکان مِنَ لە ٱلرِّزۡقِ ڕۆزی و بژێوی قُلۡ بڵێ هِيَ ئەو لِلَّذِينَ بۆئەو (کەس) انەی

ءَامَنُواْ بڕوایان هێنا فِي لە ٱلۡحَيَوٰةِ ژیانی ٱلدُّنۡيَا دونیا خَالِصَةٗ تایبەتە يَوۡمَ ڕۆژی

ٱلۡقِيَٰمَةِ قیامەت و زیندووبوونەوە كَذَٰلِكَ ئاوا نُفَصِّلُ ڕۆن و بڵاو دەکەینەوە

ٱلۡأٓيَٰتِ ئایەتەکان ، بەڵگە و نیشانە گەورەکان لِقَوۡمٖ بۆ قەومێک يَعۡلَمُونَ بزانن (٣٢) قُلۡ بڵێ

إِنَّمَا ئەوەی هەیە تەنها حَرَّمَ قەدەغەی کردوە رَبِّيَ پەروەردیگارم ٱلۡفَوَٰحِشَ گوناهە دزێو و قێزەوەن و گەورەکان

مَا ظَهَرَ ئەوەی ئاشکرایە مِنۡهَا لەوی وَمَا و ئەوەی بَطَنَ نادیار و بەدزییە وَٱلۡإِثۡمَ و تاوان

وَٱلۡبَغۡيَ و دەستدرێژیکاری بِغَيۡرِ بەبێ ٱلۡحَقِّ حەق وَأَن و ئەوەیکە تُشۡرِكُواْ شەریک و هاوەڵ دانێن بِٱللَّهِ بۆ خودا

مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ ئەوەی داینەبەزاندووە بِهِۦ پێی سُلۡطَٰنٗا (هیچ) بەڵگە و دەسەڵاتێ وَأَن و ئەوەی تَقُولُوا بڵێن

عَلَى لە سەر ٱللَّهِ خودا مَا لَا تَعۡلَمُونَ شتێ ئێوە نایزانن (٣٣) وَلِكُلِّ لۆ هەر أُمَّةٍ گەل و ئومەتێک

أَجَلٞۖ کاتێکی دیاریکراو فَإِذَا جاکاتێ جَآءَ هات (بۆیان) أَجَلُهُمۡ ئەجەل و کاتی مردنی ئەوان

لَا يَسۡتَأۡخِرُونَ دواناخرێن سَاعَةٗ ساتێک وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ و پێشیش ناخرێن (٣٤) يَٰبَنِيٓ ئەی نەوەی

ءَادَمَ ئادەم إِمَّا کە يَأۡتِيَنَّكُمۡ بۆ ئێوە دێت رُسُلٞ پەیامبەرانێک مِّنكُمۡ لە ئێوە

يَقُصُّونَ دەگێڕیتەوە و باس دەکەن عَلَيۡكُمۡ بەسەرتان ، بۆ سەرتان ، لەسەرتان ءَايَٰتِي ئایەتەکانم فَمَنِ جا هەرکەسێ

ٱتَّقَىٰ پارێزکاری کرد وَأَصۡلَحَ وچاکەکار بوو فَلَا خَوۡفٌ ئەوە ترس نیە عَلَيۡهِمۡ بەسەریان ، بۆ سەریان ، لەسەریان

وَلَا هُمۡ و نە ئەوانیش يَحۡزَنُونَ خەم دەخۆن و دڵ توند دەبن (٣٥) وَٱلَّذِينَ و ئەوانەی

كَذَّبُوا بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد بِـَٔايَٰتِنَا بە ئایەت و نیشانە گەورەکان و میعجیزاتەکان

وَٱسۡتَكۡبَرُوا و خۆیان بەگەورەدادەنا عَنۡهَآ لێی أُوْلَٰٓئِكَ ئەوە ئەوان أَصۡحَٰبُ هاوەڵ و ڕەفیقانی ٱلنَّارِۖ ئاگرن

هُمۡ ئەوان فِيهَا لێی ، تیایدا خَٰلِدُونَ ماوەن هەتا هەتایێ (٣٦) فَمَنۡ جا کێ أَظۡلَمُ ستەمکارترە مِمَّنِ لەوەی

ٱفۡتَرَىٰ بەدرۆ هەڵیبەستوە عَلَى لە سەر ٱللَّهِ خودا كَذِبًا درۆیەک أَوۡ یان

كَذَّبَ بەدرۆی داناو بڕوای نەکردوە بِـَٔايَٰتِهِۦٓۚ بە ئایەتەکانم أُوْلَٰٓئِكَ ئەوە ئەوان يَنَالُهُمۡ پێیان دەگات

نَصِيبُهُم بەشی خۆیان مِّنَ لە ٱلۡكِتَٰبِۖ نوسراو و نامە (ی ئاسمانی لەعەزاب) حَتَّىٰٓ تاکو ، هەتا إِذَا کاتێ

جَآءَتۡهُمۡ بۆیان (دیت) رُسُلُنَا نێردراوەکانمان يَتَوَفَّوۡنَهُمۡ ڕۆحیان دەکێشن قَالُوٓا (دەڵێن) أَيۡنَ کوا لەکوێیە

مَا كُنتُمۡ ئەوەی پێشان تَدۡعُونَ هاوارتان لۆدەکرن و دەتانپەرستن مِن لە دُونِ غەیری ٱللَّهِ خودا قَالُوا گوتیان

ضَلُّوا بزربوون عَنَّا لێمان وَشَهِدُوا و شایەتیاندا عَلَىٰٓ لە سەر أَنفُسِهِمۡ نەفس و زاتی خۆیان

أَنَّهُمۡ بەدڵنیایی ئەوان كَانُوا - كَٰفِرِينَ کافر (-بوون) (٣٧) قَالَ گوتی ٱدۡخُلُوا برۆنە ناو فِيٓ لە

أُمَمٍ گەلانێک قَدۡ بەدڵنیایی خَلَتۡ بەسەرچوون و نەمان مِن لە قَبۡلِكُم پێش ئێوە مِّنَ لە ٱلۡجِنِّ جنۆکان

وَٱلۡإِنسِ و مرۆڤان فِي لە ، لەناو ٱلنَّارِ ئاگر ن كُلَّمَا هەر جارەی دَخَلَتۡ چووە ناوێ أُمَّةٌ ئوممەت و گەلێک

لَّعَنَتۡ داوای دوور لەخێری کرد و لەعنەتی کرد لە أُخۡتَهَا ئوموت و کۆمەڵی خوشکی حَتَّىٰٓ تاکو ، هەتا إِذَا کاتێ

ٱدَّارَكُوا کۆبوونەوە بەسەریەک فِيهَا لێی ، تیایدا جَمِيعًا گشتیان قَالَتۡ - أُخۡرَىٰهُمۡ دووواینەکەیان (-گووتی بە)

لِأُولَىٰهُمۡ یەکەمەکان و ئەوەلەکەیان رَبَّنَا ئەی پەروەردگاریمان هَٰٓؤُلَآءِ ئەوانێهێ

أَضَلُّونَا ئێمەیان گومراکرد و سەریان لێ شێواندین فَـَٔاتِهِمۡ دە بۆیان بهێنە عَذَابًا عەزاب و ئەشکەنجەیەکێ

ضِعۡفًا چەند قاتە مِّنَ لە ٱلنَّارِ ئاگر قَالَ گوتی لِكُلٍّ بۆ هەریەکێ ضِعۡفٌ چەند قاتە (عەزاب) هەیە

وَلَٰكِن بەڵام لَّا - تَعۡلَمُونَ ئێوە (-نا) زانن (٣٨) وَقَالَتۡ و- أُولَىٰهُمۡ یەکەمینەکەیان (-گوتی)

لِأُخۡرَىٰهُمۡ بە ئاخرین و دووایینەکەیان فَمَا ئیتر شتێ نە كَانَ بوو لَكُمۡ بۆتان عَلَيۡنَا بەسەرماندا مِن لە

فَضۡلٍ زێدەچاکەیی فَذُوقُوا دەبچێژن ٱلۡعَذَابَ عەزاب و ئەشکەنجە بِمَا بەوەی كُنتُمۡ ئێوە پێشان

تَكۡسِبُونَ بەدەستتان دەهێنا (٣٩) إِنَّ بەدڵنیایی ٱلَّذِينَ ئەوانەی كَذَّبُوا بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد

بِـَٔايَٰتِنَا بە ئایەت و نیشانە گەورەکان و میعجیزاتەکان وَٱسۡتَكۡبَرُوا و خۆیان بەگەورەدادەنا عَنۡهَا لەسەری

لَا تُفَتَّحُ هەرگیز ناکرێتەوە لَهُمْ بۆیان أَبْوَٰبُ دەرگای ٱلسَّمَآءِ ئاسمان وَلَا يَدْخُلُونَ و ناچنە ناو ٱلْجَنَّةَ بەهەشت

حَتَّىٰ تاکو يَلِجَ تێدەپەڕێ ٱلْجَمَلُ گوریسی ئەستور و حوشتر فِي لە ، لەناو سَمِّ کونی دەرزی ٱلْخِيَاطِ دورمان

وَكَذَٰلِكَ و ئاوا نَجْزِي سزادەدەین ٱلْمُجْرِمِينَ ستەمکاران (٤٠) لَهُم بۆیان هەیە مِّن لەناو جَهَنَّمَ دۆزەخ

مِهَادٌ ڕاخراوێ وَمِن و لە فَوْقِهِمْ سەریشیان غَوَاشٍ دەپۆشەرانێ وَكَذَٰلِكَ و ئاوا نَجْزِي سزادەدەینە

ٱلظَّٰلِمِينَ ستەمکارەکان (٤١) وَٱلَّذِينَ بەدڵنیایی ئەو (کەس) انەی ءَامَنُوا بڕوایان هێناوە وَعَمِلُوا و کردوویانە

ٱلصَّٰلِحَٰتِ کارو کردەوە چاکەکان لَا نُكَلِّفُ ئەوە داوا وتەکلیف ناکەین لە نَفْسًا (هیچ) نەفسێک إِلَّا ئیللا ئەوەی

وُسْعَهَآ لەتوانای دابێ أُو۟لَٰٓئِكَ ئەوانن أَصْحَٰبُ خاوەنەکانی ٱلْجَنَّةِ بەهەشت هُمْ بەدڵنیایی ئەوان فِيهَا تیایدا

خَٰلِدُونَ ماوەن هەتا هەتایێ (٤٢) وَنَزَعْنَا و دەرمانهێنا مَا فِي لە ، لەناو صُدُورِهِم سینەیان

مِّنْ هەرچی هەیە لە غِلٍّ غەل و غەش و گرێ و گۆری تَجْرِي دڕوات مِن لە تَحْتِهِمُ ژێریاندا ٱلْأَنْهَٰرُ ڕووبارەکان

وَقَالُوا و (دەڵێن) ٱلْحَمْدُ هەموو سوپاس و ستایشێک لِلَّهِ بۆ خودای ٱلَّذِي ئەوەی هَدَىٰنَا ڕێنمونیکردین

لِهَٰذَا بۆ ئەمە وَمَا - كُنَّا بۆمان (-نە) بوو لِنَهْتَدِيَ کە ڕێنمونی و هیدایەت وەرگرین لَوْلَآ ئەگەر ئەوەنەبووایە

أَنْ کە هَدَىٰنَا ڕێنمونی کردین ٱللَّهُ خودای گەورە لَقَدْ بەدڵنیایی جَآءَتْ - رُسُلُ پەیامبەرانی

رَبِّنَا پەروەردیگارمان (-هاتن و هێنایان) بِٱلْحَقِّ حەق و ڕاستی و ڕەوایی وَنُودُوٓا و بانگکران أَن کە تِلْكُمُ ئا ئەوەتە

ٱلْجَنَّةُ بەهەشت أُورِثْتُمُوهَا بۆتان ماوەتەوە بِمَا بەوەی كُنتُمْ تَعْمَلُونَ پێشان دەتانکرد (٤٣) وَنَادَىٰٓ و-

أَصْحَٰبُ خاوەنەکانی ٱلْجَنَّةِ بەهەشت أَصْحَٰبَ ئەهل و هاوەڵی ٱلنَّارِ ئاگرن (یان -بانگکرد) أَن کە قَدْ ئەوەتە

وَجَدۡنَا دیتمان مَا وَعَدَنَا ئەوەی بەڵێنی پێدابووین رَبُّنَا پەروەردیگارمان حَقًّا هەق و ڕاستیە فَهَلۡ جا ئایا

وَجَدتُّم بینیتان مَّا ئەوەی کە وَعَدَ بەڵێنی دابوو رَبُّكُمۡ پەروەردیگارتان حَقًّا هەق و ڕاستی بێت؟ قَالُواْ گوتیان

نَعَمۡ بەڵێ فَأَذَّنَ جا بانگی ڕاهێلا مُؤَذِّنُۢ بانگبێژێک بَيۡنَهُمۡ لە نێوانیان أَن کە لَّعۡنَةُ نەفرینی ٱللَّهِ خودا

عَلَى لە ٱلظَّٰلِمِينَ ستەمکارەکان (بێت) (٤٤) ٱلَّذِينَ ئەوانەی يَصُدُّونَ پێشگری و ڕێگری دەکەن عَن لە

سَبِيلِ ڕێگای ٱللَّهِ خودا وَيَبۡغُونَهَا و دەیانەوێت- عِوَجًا خوار و خێچ (-بێت) وَهُم و ئەوان

بِٱلۡأٓخِرَةِ بەدواڕۆژ كَٰفِرُونَ کافر و بڕوانەکەرن (٤٥) وَبَيۡنَهُمَا و لەنێوانیانە حِجَابٌ ناوبڕ و حجابێک (هەیە)

وَعَلَى و (هەیە) لە سەر ٱلۡأَعۡرَافِ لێواری ناوبڕەکە رِجَالٌ پیاوانێک يَعۡرِفُونَ دەناسن كُلَّۢا هەریەکەیان

بِسِيمَىٰهُمۡ بە ئاکار و سیمایان وَنَادَوۡاْ و بانگیانکردە أَصۡحَٰبَ ئەهلی ٱلۡجَنَّةِ بەهەشت أَن کە

سَلَٰمٌ ئاشتی و ئارامی (بێت) عَلَيۡكُمۡ بەسەرتان ، بۆ سەرتان ، لەسەرتان لَمۡ يَدۡخُلُوهَا ئەوان نەچوونەناوی

وَهُمۡ لەکاتێ ئەوان يَطۡمَعُونَ حەزیان لێدەکرد و تەماعیان لێدەکرد (٤٦) وَإِذَا وئەگەر صُرِفَتۡ وەربگێڕدرێ

أَبۡصَٰرُهُمۡ بینایی ئەوان تِلۡقَآءَ بە ئاڕاستەی أَصۡحَٰبِ (ئەهلی) ٱلنَّارِ ئاگر و دۆزەخ قَالُواْ (دەڵێن))

رَبَّنَا ئەی پەروەردگاریمان لَا تَجۡعَلۡنَا دامان نەنێی مَعَ لەگەڵ ٱلۡقَوۡمِ نەتەوە وگەلی ٱلظَّٰلِمِينَ ستەمکار (٤٧)

وَنَادَىٰٓ و- أَصۡحَٰبُ (خەڵکی) ٱلۡأَعۡرَافِ ئەعراف (سەر لێواری ناوبڕەکە) رِجَالٗا (-بانگیانکردە) پیاوانێک

يَعۡرِفُونَهُم دەیانناسین بِسِيمَىٰهُمۡ بە ئاکار و سیمایان قَالُواْ گوتیان مَآ چی أَغۡنَىٰ (سوودی گەیاند) عَنكُمۡ پێتان

جَمۡعُكُمۡ کۆمەڵەکەتان وَمَا و ئەوەی كُنتُمۡ پێشان تَسۡتَكۡبِرُونَ خۆتان بەزل دادەنا (٤٨) أَهَٰٓؤُلَآءِ ئایا ئەوانە؟!

ٱلَّذِينَ ئەوانەن أَقۡسَمۡتُمۡ ئێوە سوێندتان خوارد کە لَا يَنَالُهُمُ ناگەیەنێ پێیان ٱللَّهُ خودا

بِرَحۡمَةٍۚ (هیچ) رەحمەت و بەزەیی ٱدۡخُلُواْ بڕۆنە ناو ٱلۡجَنَّةَ بەهەشت لَا خَوۡفٌ ترسێ نیە

عَلَيۡكُمۡ بەسەرتان ، بۆ سەرتان ، لەسەرتان وَلَآ أَنتُمۡ ونە ئێوەش تَحۡزَنُونَ غەمباردەبن (٤٩) وَنَادَىٰٓ و-

أَصۡحَٰبُ هاوەڵ و ئەهلی ٱلنَّارِ ئاگر (دۆزەخ) أَصۡحَٰبَ هاوەڵ و ئەهلی ٱلۡجَنَّةِ بەهەشتیان (-بانگکرد) أَنۡ کە

أَفِيضُواْ لەزێدەی (خۆتان) بڕژێنن عَلَيۡنَا بەسەرماندا مِنَ لە ٱلۡمَآءِ ئاو أَوۡ یان مِمَّا لەوەی رَزَقَكُمُ پێیداون

ٱللَّهُۚ خودا قَالُوٓاْ گوتیان إِنَّ بەڕاستی ٱللَّهَ خودا حَرَّمَهُمَا هەردوکیانی حەرامکردوە و قەدەغەیکردوە عَلَى لە سەر

ٱلۡكَٰفِرِينَ کافرەکان (٥٠) ٱلَّذِينَ ئەوانەی ٱتَّخَذُواْ - دِينَهُمۡ دینەکەیان (-کردوە بە) لَهۡوٗا فەرامۆشکاری

وَلَعِبٗا و گەمە وَغَرَّتۡهُمُ و فریویداون ٱلۡحَيَوٰةُ ژیانی ٱلدُّنۡيَاۚ دونیان ، فَٱلۡيَوۡمَ جا ئیمڕۆ نَنسَىٰهُمۡ لەیادیان دەکەین

كَمَا هەرچۆن نَسُواْ ئەوان لەیادیانکرد لِقَآءَ دیداری يَوۡمِهِمۡ ڕۆژەکەیان هَٰذَا ئەمە وَمَا و ئەوەی كَانُواْ پێشان

بِـَٔايَٰتِنَا بە ئایەت و نیشانە گەورەکان و میعجیزاتەکانمان يَجۡحَدُونَ نکۆڵیاندەکرد وکوفریاندەکرد (٥١)

وَلَقَدۡ و ئەوەتە جِئۡنَٰهُم هێنامان بۆیان بِكِتَٰبٖ نوسراوو و کیتابێک فَصَّلۡنَٰهُ ڕۆنمانکردۆتەوە عَلَىٰ بە

عِلۡمٍ زانست و زانیارییەک (ی تەواو) هُدٗى هیدایەت و ڕێنموونی بێت وَرَحۡمَةٗ و بەزەیی و میهرەبانی بێت

لِّقَوۡمٖ بۆقەومێک يُؤۡمِنُونَ بروا بهێنن (٥٢) هَلۡ ئایا يَنظُرُونَ چاوەڕواندەکەن إِلَّا شتێ جگەلە

تَأۡوِيلَهُۥۚ گەیشتنبە ئەنجام يَوۡمَ ئەوڕۆژەی يَأۡتِي دێت تَأۡوِيلُهُۥ سەرئەنجامی ئەوان (هەڵسانی قیامەت) يَقُولُ -

ٱلَّذِينَ ئەوانەی نَسُوهُ پشتگوێیان خستبوو ولەبیریانکردبوو مِن لە قَبۡلُ پێشا (-دەڵێن) قَدۡ بەڕاستی و بێگومان

جَآءَتۡ هات (ن) رُسُل پەیامبەرانی رَبِّنَا پەروەردیگارمان بِٱلۡحَقِّ بە حەق و ڕاستی و ڕەوایی فَهَل جا ئایا

لَّنَا بۆمان هەیە مِن (هیچ) شُفَعَآءَ تکاکارانێک فَيَشۡفَعُواْ کە تکابکەن لَنَآ بۆ ئێمە أَوۡ یان نُرَدُّ بگێردرێینەوە

فَنَعۡمَلَ ئیتر کارێ بکەین غَيۡرَ جگەلە ٱلَّذِي وما كُنَّا ئێمە پێشان نَعۡمَلُ (دەمانکرد) ، قَدۡ بەدڵنیایی

خَسِرُوٓاْ لەدەستیاندا أَنفُسَهُمۡ خۆیان وَضَلَّ و بزر بوو عَنۡهُم لییان مَّا ئەوەی كَانُواْ پێشان

يَفۡتَرُونَ بەدرۆیان هەڵیان دەبەست (٥٣) إِنَّ بەدڵنیایی رَبَّكُمُ پەروەردیگارتان ٱللَّهُ (الله) یە ٱلَّذِي ئەوەی

خَلَقَ بەدیهێناوە و دروستیکردوە ٱلسَّمَٰوَٰتِ ئاسمانەکان وَٱلۡأَرۡضَ و زەوی فِي لە سِتَّةِ شەش أَيَّامٖ ڕۆژان

ثُمَّ پاشان ٱسۡتَوَىٰ ئیستیوای کرد عَلَى لە سەر ٱلۡعَرۡشِ عەرش و تەختی پادشایەتی يُغۡشِي دادەپۆشێ بە

ٱلَّيۡلَ شەو ٱلنَّهَارَ ڕۆژگار يَطۡلُبُهُۥ بەدووای دەچێ حَثِيثٗا بێ ووچان وَٱلشَّمۡسَ و خۆر وَٱلۡقَمَرَ مانگ و

وَٱلنُّجُومَ و ئەستێرەکان مُسَخَّرَٰتِۭ دەستەمۆ و ژێربارخراون بِأَمۡرِهِۦٓ بەفەرمانی ئەو أَلَا لَهُ (دەئاگادارین) هەر بۆ ئەوە

ٱلۡخَلۡقُ ئەوەی درووستکراوە وَٱلۡأَمۡرُ و هەموو فەرمانێک (حوکمێک) ، تَبَارَكَ فرەپیرۆزی و بەرەکەتی بۆ ٱللَّهُ خودای

رَبُّ پەروەردیگار وخاوەنی ٱلۡعَٰلَمِينَ جیهانیان (٥٤) ٱدۡعُواْ بپاڕێنەوە لە رَبَّكُمۡ پەروەردیگارتان

تَضَرُّعٗا بەلالەلال و کزۆڵی وَخُفۡيَةً و بەنهێنی و نائاشکرا نزمدەنگی إِنَّهُۥ بەدڵنیایی ئەو لَا يُحِبُّ خۆشی ناوێت

ٱلۡمُعۡتَدِينَ دەستدرێژکار و سنوربەزێنان (٥٥) وَلَا تُفۡسِدُواْ و فەساد و خراپەکاری بڵاو مەکەنەوە فِي لە ، لەناو

ٱلۡأَرۡضِ زەوی بَعۡدَ لەدوای إِصۡلَٰحِهَا چاککرانی وَٱدۡعُوهُ و لەو بپاڕێنەوە خَوۡفٗا بە ترس

وَطَمَعًا و بە حەز و تەماع إِنَّ بەدڵنیایی رَحۡمَتَ ڕەحمەت و بەزەیی ٱللَّهِ خودا قَرِيبٞ نزیک مِّنَ لە

ٱلۡمُحۡسِنِينَ چاكەكارەكان (٥٦) وَهُوَ و هەر ئەو خۆی ٱلَّذِي ئەو زاتەیە كە يُرۡسِلُ دەنێرێ ٱلرِّيَٰحَ بايەكان

بُشۡرَۢا وەک مزگێنی بَيۡنَ (لە يَدَيۡ پێش) رَحۡمَتِهِۦ میهرەبانی و بەزەیی وی (لە باران) حَتَّىٰٓ تاكو ، هەتا إِذَآ كاتێ

أَقَلَّتۡ هەڵیكرد سَحَابٗا هەورێكی ثِقَالٗا قورس و گران سُقۡنَٰهُ جا ئاومان دا لِبَلَدٖ بە خاک و شارێكی مَّيِّتٖ مردوو

فَأَنزَلۡنَا دامانبەزاند بِهِ بە پێی ٱلۡمَآءَ ئاو فَأَخۡرَجۡنَا جا دەرمانكرد بِهِۦ پێی مِن لە كُلِّ هەموو

ٱلثَّمَرَٰتِ بەروبومەكان كَذَٰلِكَ ئاواش نُخۡرِجُ دەردێنین ٱلۡمَوۡتَىٰ مردووەكان لَعَلَّكُمۡ بەڵكو ئێوە

تَذَكَّرُونَ یاد دەكەنەوە و پەندوەردەگرن (٥٧) وَٱلۡبَلَدُ و ئەوخاكەی ٱلطَّيِّبُ چاک و پاكە يَخۡرُجُ دەردەچێ

نَبَاتُهُۥ ڕووەكەكەی بِإِذۡنِ بە ئیزن و ڕێپێدانی رَبِّهِۦ پەروەردگاری وَٱلَّذِي و ئەوەی خَبُثَ پیس و خراپ بێت

لَا يَخۡرُجُ دەرناچێت إِلَّا مەگەر نَكِدٗا نەنگی و ناخۆشی و تەنگی كَذَٰلِكَ ئاوا نُصَرِّفُ جۆراو جۆردەكەین

ٱلۡأٓيَٰتِ ئایەتەكان ، بەڵگە و نیشانە گەورەكان لِقَوۡمٖ بۆ قەومێک يَشۡكُرُونَ سوپاسگوزاری بكەن (٥٨)

لَقَدۡ بەدڵنیایی أَرۡسَلۡنَا ئێمە هەناردمان نُوحًا پێغەمبەر نووح إِلَىٰ بۆ ، بۆلای قَوۡمِهِۦ نەتەوەكەی

فَقَالَ جا گووتی يَٰقَوۡمِ ئەی قەومی خۆم ٱعۡبُدُواْ بپەرستن ٱللَّهَ خودا مَا لَكُم بۆتان نییە مِّنۡ (هیچ)

إِلَٰهٍ خوداو پەرستراوێک غَيۡرُهُۥٓ جگە لەو إِنِّيٓ بەدڵنیایی من أَخَافُ ئەترسم عَلَيۡكُمۡ لەسەرتان

عَذَابَ عەزاب و ئەشكەنجەی يَوۡمٍ ڕۆژێكی عَظِيمٖ زۆر گەورە و مەزن (٥٩) قَالَ گوتیان

ٱلۡمَلَأُ (پیاو ماقوولان و دارو دەستەكە) مِن لە قَوۡمِهِۦٓ نەتەوەكەی إِنَّا بەڕاستی ئێمە لَنَرَىٰكَ هەر تۆ دەبینین

فِي لە ، لەناو ضَلَٰلٖ گومراییەكی مُّبِينٖ ڕوون و دیار ی (٦٠) قَالَ گوتی يَٰقَوۡمِ ئەی قەومی خۆم لَيۡسَ نیە

بِي به من ضَلَٰلَةٞ (هیچ) گومرایی و سەرلیشێواویەک وَلَٰكِنِّي بەڵكوو من رَسُولٞ پەیامبەرێک م مِّن له

رَّبِّ پەروەردگاری ٱلۡعَٰلَمِينَ جیهانیان (٦١) أُبَلِّغُكُمۡ پێتان ڕادەگەیەنم رِسَٰلَٰتِ پەیامەکانی رَبِّي پەروەردیگارم

وَأَنصَحُ و ئامۆژگاری دەکەم لَكُمۡ بۆتان وَأَعۡلَمُ و دەزانم مِنَ له ٱللَّهِ خوداوە مَا لَا تَعۡلَمُونَ ئەوەی ئێوە نایزانن

(٦٢) أَوَعَجِبۡتُمۡ ئایا پێتان عەجیب و سەر سوڕهێنەرە أَن كه جَآءَكُمۡ هات بۆ ئێوە ذِكۡرٞ یادخەرەوەیەک

مِّن له رَّبِّكُمۡ پەروەردیگارتان عَلَىٰ (دابەزییە) سەر رَجُلٖ پیاوێک مِّنكُمۡ له ئێوە

لِيُنذِرَكُمۡ تا بێدارتان بکاتەوە و بتان ترسێنێ وَلِتَتَّقُواْ و تا لەخودا بترسن و پارێزکاری بکەن وَلَعَلَّكُمۡ و بەڵکو ئێوە

تُرۡحَمُونَ ڕوحمتان پێبکرێ و خودا بەزەیی پێتان بێت (٦٣) فَكَذَّبُوهُ جا بەدرۆیاندانا فَأَنجَيۡنَٰهُ ئیتر ڕزگارمانکرد

وَ ٱلَّذِينَ لەگەڵ ئەوانەی مَعَهُۥ لەگەڵ ئەو (بوون) فِي له ، لەناو ٱلۡفُلۡكِ کەشتی

وَأَغۡرَقۡنَا و ژێر ئاوومانخستن و خنکاندمان ٱلَّذِينَ ئەوانەی كَذَّبُواْ بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد

بِـَٔايَٰتِنَآ به ئایات و موعجیزاتەکانمان إِنَّهُمۡ بەدڵنیایی ئەوان كَانُواْ - قَوۡمًا قەومێک ی عَمِينَ کوێر (-بوون) (٦٤)

وَإِلَىٰ و بۆ عَادٍ (قەومی) عاد أَخَاهُمۡ براکەیان هُودٗا (پێغەمبەر) هوود قَالَ گوتی يَٰقَوۡمِ ئەی قەومی خۆم

ٱعۡبُدُواْ بپەرستن ٱللَّهَ خودا مَا لَكُم بۆتان نییە مِّنۡ (هیچ) إِلَٰهٍ خوداو پەرستراوێک غَيۡرُهُۥٓ جگە لەو

أَفَلَا تَتَّقُونَ ئەرێ لەخودا ناترسن و پارێزکاری ناکەن (٦٥) قَالَ - ٱلۡمَلَأُ (پیاو ماقوولان و دارو دەستەکە)

ٱلَّذِينَ ئەوانەی كَفَرُواْ کوفریانکرد و بێ بڕوابوون مِن له قَوۡمِهِۦٓ نەتەوەکەی (-گوتیان)

إِنَّا بەدڵنیایی ، بەڕاستی ئێمە لَنَرَىٰكَ هەر تۆ دەبینین فِي لەناو سَفَاهَةٖ نەفامی و نەزانی وَإِنَّا و بەدڵنیایی ئێمە

لَنَظُنُّكَ هەر والەتۆدەگەین کە مِنَ لە ٱلْكَٰذِبِينَ درۆزنەکان (بیت) (٦٦) قَالَ گوتی يَٰقَوْمِ ئەی قەومی خۆم

لَيْسَ نیە بِي بە من سَفَاهَةٌ نەفامی و نەزانیێ وَلَٰكِنِّي بەڵکوو من رَسُولٌ پەیامبەرێک م مِّن لە

رَّبِّ پەروەردگاری ٱلْعَٰلَمِينَ جیهانیان (٦٧) أُبَلِّغُكُمْ پێتان ڕادەگەیەنم رِسَٰلَٰتِ پەیامەکانی رَبِّي پەروەردیگارم

وَأَنَا۠ و من لَكُمْ بۆتان نَاصِحٌ ئامۆژگاریکارێکی أَمِينٌ ئەمین و متمانەدار (٦٨)

أَوَعَجِبْتُمْ ئایا پێتان عەجیب و سەر سوڕهێنەرە أَن کە جَآءَكُمْ هات بۆ ئێوە ذِكْرٌ یادی مِّن لە

رَّبِّكُمْ پەروەردیگارتان عَلَىٰ لە سەر رَجُلٍ پیاوێک مِّنكُمْ لە ئێوە لِيُنذِرَكُمْ تا بێدارتان بکاتەوە و بتان ترسێنێ

وَٱذْكُرُوٓا۟ و یادبکەنەوە إِذْ کە جَعَلَكُمْ ئێوەی کردە خُلَفَآءَ جێنشینانێک مِنۢ لە بَعْدِ دوای قَوْمِ قەومێک

نُوحٍ (پێغەمبەر) نووح وَزَادَكُمْ و زادَكُم فِي لە ، لەناو ٱلْخَلْقِ ٱلْخَلْق بَصْۜطَةً بَصْطَة فَٱذْكُرُوٓا۟ جا یادبکەنەوە

ءَالَآءَ ناز و نیعمەتەکانی ٱللَّهِ خودا لَعَلَّكُمْ بەڵکو ئێوە تُفْلِحُونَ تُفْلِحُون (٦٩) قَالُوٓا۟ گوتیان

أَجِئْتَنَا ئایا هاتی بۆمان لِنَعْبُدَ تا بپەرستین ٱللَّهَ خودا وَحْدَهُۥ بەتاک و تەنیایی وَنَذَرَ و وازبێنین لەوەی

مَا كَانَ پێشان يَعْبُدُ (دەیانپەرست) ءَابَآؤُنَا باب و باپیرانمان فَأْتِنَا دە بۆمان بهێنە بِمَا ئەوەی

تَعِدُنَآ بەڵێنمان پێدەدەی إِن ئەگەر كُنتَ تۆ- مِنَ لە ٱلصَّٰدِقِينَ ڕاستگۆکان (-بووی) (٧٠) قَالَ گوتی

قَدْ ئەوەتە بەدڵنیایی وَقَعَ کەوتە عَلَيْكُم سەرتان مِّن لە رَّبِّكُمْ پەروەردیگارتانەوە رِجْسٌ عەزابێکی پیس

وَغَضَبٌ و خەشم و تووڕەیی أَتُجَٰدِلُونَنِي ئایا موجادەلەم لەگەڵ دەکەن فِيٓ لە أَسْمَآءٍ ناوانێک

سَمَّيْتُمُوهَآ ناوتان لیناون أَنتُمْ ئێوە وَءَابَآؤُكُم و باب و باپیرانتان مَّا - نَزَّلَ دای (-نە) بەزاندوە ٱللَّهُ خودا

بِهَا پێی مِن (هیچ) سُلْطَٰنٍ بەڵگە و دەسەڵاتێ فَٱنتَظِرُوٓاْ جا چاوەڕێمان بکەن إِنِّي بەدڵنیایی من

مَعَكُم لەگەڵ ئێوە مِّنَ لە ٱلْمُنتَظِرِينَ چاوەڕوانکارانین (٧١) فَأَنجَيْنَٰهُ جا ڕزگارمانکرد وَٱلَّذِينَ ئەوانەی

مَعَهُۥ لەگەڵ ئەو (بوون) بِرَحْمَةٍ بە ڕەحمەت و بەزەیێ مِّنَّا لەخۆمانەوە وَقَطَعْنَا و بڕیمانەوە دَابِرَ دوواوەی

ٱلَّذِينَ ئەوانەی كَذَّبُوا بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد بِـَٔايَٰتِنَا بە ئایات و موعجیزاتەکانمان وَمَا و- كَانُوا --

مُؤْمِنِينَ بڕواهێن (-نە--بوون) (٧٢) وَإِلَىٰ و (ناردمان) بۆ ثَمُودَ (قەومی) ثەموود أَخَاهُمْ براکەیان

صَٰلِحًا صالح (پێغەمبەر) قَالَ گوتی يَٰقَوْمِ ئەی قەومی خۆم ٱعْبُدُوا بپەرستن ٱللَّهَ خودا مَا لَكُم بۆتان نییە

مِّنْ (هیچ) إِلَٰهٍ خوداو پەرستراوێک غَيْرُهُۥ جگە لەو قَدْ بەدڵنیایی جَآءَتْكُم بۆتان هات

بَيِّنَةٌ بەڵگەی ڕوون و ئاشکرا مِّن لە رَّبِّكُمْ پەروەردیگارتان هَٰذِهِۦ ئەوە نَاقَةُ حوشتری ٱللَّهِ خودایە

لَكُمْ بۆتان ءَايَةً نیشانەیەکی گەورە و موعجیزەیەکە فَذَرُوهَا جا وازی لێبێنن تَأْكُلْ بخوات فِيٓ لە

أَرْضِ زەوی ٱللَّهِ خودا وَلَا تَمَسُّوهَا و دەستی لێمەدەن بِسُوٓءٍ بەخراپە فَيَأْخُذَكُمْ ئەوسا دەتانگرێت

عَذَابٌ عەزاب و ئەشکەنجەیەکی أَلِيمٌ زۆر بە ئازار (٧٣) وَٱذْكُرُوٓا و یادبکەنەوە إِذْ کە جَعَلَكُمْ ئێوەی کردە

خُلَفَآءَ جێنشینانێک مِنۢ لە بَعْدِ دوای عَادٍ (قەومی) عاد وَبَوَّأَكُمْ و جێی ئێوەی خۆشکرد فِي لە

ٱلْأَرْضِ زەوی تَتَّخِذُونَ - مِن لە سُهُولِهَا دەشتەکانیان (-دروست دەکەن) قُصُورًا چەندەها کۆشک و تەلار

وَتَنْحِتُونَ و دادەتاشن ٱلْجِبَالَ چیاکان بُيُوتًا بۆ خانوو و ماڵ فَٱذْكُرُوٓا جا یادبکەنەوە ءَالَآءَ ناز و نیعمەتەکانی

ٱللَّهِ خودا وَلَا تَعْثَوْا و بڵاو مەکەنەوە (خراپە) فِي لە ، لەناو ٱلْأَرْضِ زەوی مُفْسِدِينَ خراپەکار و تێکدەرانە

(٧٤) قَالَ گوتیان ٱلۡمَلَأُ (پیاو ماقوولان و دارو دەستەکە) ٱلَّذِينَ ئەوانەی ٱسۡتَكۡبَرُوا۟ خۆیان بەگەورەدادەنا

مِن لە قَوۡمِهِۦ نەتەوەکەی لِلَّذِينَ بە ئەوانەی ٱسۡتُضۡعِفُوا۟ ژێردەستە و لاوازکرابوون لِمَنۡ لەوەی

ءَامَنَ بڕوای هێنا (بوو) مِنۡهُمۡ لەوان أَتَعۡلَمُونَ ئایادەزانن أَنَّ کە صَٰلِحًا صالح مُّرۡسَلٌ نێردراوە مِّن لە

رَّبِّهِۦ پەروەردگاریەوە؟! قَالُوٓا۟ گوتیان إِنَّا بەدڵنیایی ، بەڕاستی ئێمە بِمَآ بەوەی أُرۡسِلَ ناردراوە بِهِۦ پێی

مُؤۡمِنُونَ بڕوادارین (٧٥) قَالَ گوتیان ٱلَّذِينَ ئەوانەی ٱسۡتَكۡبَرُوٓا۟ خۆیان بەگەورەدانا:

إِنَّا بەدڵنیایی ، بەڕاستی ئێمە بِٱلَّذِيٓ بەوەی ءَامَنتُم ئێوە بڕواتان هێناوە بِهِۦ پێی كَٰفِرُونَ کافر و بڕوانەکەر ین

(٧٦) فَعَقَرُوا۟ ئیتر سەریان بڕی ٱلنَّاقَةَ حوشترەکەی وَعَتَوۡا۟ و زۆرملهوڕانە لایاندا عَنۡ لە أَمۡرِ فەرمان وکاری

رَبِّهِمۡ پەروەردگاریان وَقَالُوا۟ وگوتیان يَٰصَٰلِحُ ئەی صالح ٱئۡتِنَا دە بۆمان بهێنە بِمَا ئەوەی

تَعِدُنَآ بەڵێنمان پێدەدەی إِن ئەگەر كُنتَ - مِنَ لە ٱلۡمُرۡسَلِينَ نێردراو و پەیامبەرەکان (-بوویی) (٧٧)

فَأَخَذَتۡهُمُ جا گرتنی و ڕاپێچیکرن ٱلرَّجۡفَةُ بوومەلەرزەکە فَأَصۡبَحُوا۟ ئیتر وایانلێهات فِي لە ، لەناو

دَارِهِمۡ ماڵەکانیان جَٰثِمِينَ کەوتن بەسەرچۆک ورووبان (مردن) (٧٨) فَتَوَلَّىٰ ئینجا پشتی هەلکرد عَنۡهُمۡ لێیان

وَقَالَ و گوتی يَٰقَوۡمِ ئەی قەومی خۆم لَقَدۡ ئا ئەوەتە أَبۡلَغۡتُكُمۡ پێم ڕاگەیاندن رِسَالَةَ پەیامی رَبِّي پەروەردیگارم

وَنَصَحۡتُ و ئامۆژگاریم کرد لَكُمۡ بۆتان وَلَٰكِن بەڵام لَّا ئێوە- تُحِبُّونَ خۆشتان (-نا) وێت

ٱلنَّٰصِحِينَ ئامۆژگاریکەران (٧٩) وَلُوطًا و (باسی بکە باسی) (پێغەمبەر) لووط إِذۡ کە قَالَ گوتی

لِقَوۡمِهِۦٓ بە نەتەوەکەی أَتَأۡتُونَ ئایا ئێوە دێن دەکەن ٱلۡفَٰحِشَةَ دزێو و قێزەوەن ی گوناهەکان

مَا سَبَقَكُم پێشتان نەکەوتووە بِهَا لێی مِنْ (هیچ) أَحَدٖ یەکێک مِّن لە ٱلۡعَٰلَمِينَ جیهانیان (٨٠)
إِنَّكُمۡ ئەوەتە ئێوە لَتَأۡتُونَ دێنەلای ٱلرِّجَالَ پیاوەکان شَهۡوَةٗ بەحەز و شەهوەت مِّن - دُونِ جگە (-لە)
ٱلنِّسَآءِۚ ژنان بَلۡ بەلکو أَنتُمۡ ئێوە قَوۡمٞ قەومێکی مُّسۡرِفُونَ زێدەڕەوون (٨١) وَمَا (هیچ) نە كَانَ بوو
جَوَابَ وەڵامی قَوۡمِهِۦٓ نەتەوەکەی إِلَّآ جگە لەوەی أَن کە قَالُوٓاْ گوتیان أَخۡرِجُوهُم دەریان بکەن مِّن لە
قَرۡيَتِكُمۡۖ دێیەکەتان إِنَّهُمۡ بەدڵنیایی ئەوان أُنَاسٞ کەسانێکن يَتَطَهَّرُونَ پاکخوازی دەکەن (٨٢)
فَأَنجَيۡنَٰهُ جا ئەومان ڕزگارکرد وَأَهۡلَهُۥٓ لەگەڵ کەسوکارەکەی إِلَّا جگە لە ٱمۡرَأَتَهُۥ ژنەکەی كَانَتۡ ئەو- مِنَ لە
ٱلۡغَٰبِرِينَ لەناوبراوان (٨٣) وَأَمۡطَرۡنَا دامانباراند عَلَيۡهِم بەسەریاندا مَّطَرٗاۖ جۆرە بارینێک فَٱنظُرۡ جا سەیرکە
كَيۡفَ چۆن كَانَ بوو عَٰقِبَةُ سەرئەنجامی ٱلۡمُجۡرِمِينَ ستەمکارەکان (٨٤) وَإِلَىٰ و (هەناردمان) بۆ
مَدۡيَنَ شارۆچکەی مەدیەن أَخَاهُمۡ براکەیان شُعَيۡبٗاۚ (پێغەمبەر) شوعەیب قَالَ گوتی يَٰقَوۡمِ ئەی قەومی خۆم
ٱعۡبُدُواْ بپەرستن ٱللَّهَ خودا مَا لَكُم بۆتان نییە مِّنۡ (هیچ) إِلَٰهٍ خوداو پەرستراوێک غَيۡرُهُۥۖ جگە لەو
قَدۡ ئەوەتە جَآءَتۡكُم بۆتان هاتووەوە بَيِّنَةٞ بەڵگەی ڕوون و ئاشکرا مِّن لە رَّبِّكُمۡۖ پەروەردیگارتان
فَأَوۡفُواْ تەواوبدەن (حەق) ٱلۡكَيۡلَ کێش و پێوانە وَٱلۡمِيزَانَ و تەرازوو وَلَا تَبۡخَسُواْ و بێ بەها مەکەن بۆ
ٱلنَّاسَ خەڵک أَشۡيَآءَهُمۡ شتەکانیان وَلَا تُفۡسِدُواْ و فەساد و خراپەکاری بڵاو مەکەنەوە فِي لە ، لەناو
ٱلۡأَرۡضِ زەوی بَعۡدَ لەدوای إِصۡلَٰحِهَاۚ چاککرانی ذَٰلِكُمۡ ئەوە خَيۡرٞ چاکتر ە لَّكُمۡ بۆتان إِن ئەگەر
كُنتُم ئێوە- مُّؤۡمِنِينَ بڕوادار (-بووبن) (٨٥) وَلَا تَقۡعُدُواْ و دامەنیشن بِكُلِّ لە هەموو صِرَٰطٖ ڕاستەڕێگایەک

تُوعِدُونَ هەڕەشكاری بكەن وَتَصُدُّونَ و ڕێگری (مە) كەن عَن لە سَبِيلِ ڕێگای ٱللَّهِ خودا مَنۡ ئەو كەسەی

ءَامَنَ بڕوای هێناوە بِهِۦ پێی وَتَبۡغُونَهَا و دەخوازن بۆی عِوَجٗا خوار و خێچی وَٱذۡكُرُوٓاْ و یادبكەنەوە إِذۡ كە

كُنتُمۡ ئێوە- قَلِيلٗا كەمێک (-بوون) فَكَثَّرَكُمۡ جا زۆریكردن وَٱنظُرُواْ تەمەشا بكەن و تێڕابمینێن كَيۡفَ چۆن

كَانَ بوو عَٰقِبَةُ سەرئەنجامی ٱلۡمُفۡسِدِينَ خراپكار و خراپخوازان (٨٦) وَإِن و ئەگەر كَانَ -

طَآئِفَةٞ كۆمەڵێ مِّنكُمۡ لە ئێوە ءَامَنُواْ بڕوایان هێنا (-بێت) بِٱلَّذِيٓ بەوەی أُرۡسِلۡتُ من هەناردراوم بِهِۦ پێ

وَطَآئِفَةٞ و كۆمەڵێ لَّمۡ - يُؤۡمِنُواْ بڕوایان (-نە) هێنابێ فَٱصۡبِرُواْ ئەوە ئارامبگرن حَتَّىٰ تاكو يَحۡكُمَ حوكم بكات

ٱللَّهُ خودا بَيۡنَنَا نێوان ئێمە وَهُوَ و هەر ئەوە خَيۡرُ چاكترین ٱلۡحَٰكِمِينَ حوكمكار و بڕیارداران (٨٧) قَالَ -

ٱلۡمَلَأُ (پیاو ماقوولان و دارو دەستەكە) ٱلَّذِينَ ئەوانەی ٱسۡتَكۡبَرُواْ خۆیان بەگەورەدادەنا مِن لە

قَوۡمِهِۦ نەتەوەكەی (-گوتیان) لَنُخۡرِجَنَّكَ بەدڵنیایی هەر دەرت دەكەین يَٰشُعَيۡبُ ئەی شوعەیب

وَٱلَّذِينَ لەگەل ئەو (كەس) انەی ءَامَنُواْ بڕوایان هێناوە مَعَكَ لەگەڵت مِن لە قَرۡيَتِنَآ دێیەكەمان أَوۡ یان

لَتَعُودُنَّ دەبی بگەڕێنەوە بۆ فِي ناو مِلَّتِنَا ئاینەكەمان قَالَ گوتی (شوعەیب) أَوَلَوۡ باشەئەگەر كُنَّا -

كَٰرِهِينَ حەزمان لێنە (-بووبێ) (٨٨) قَدِ بێگومان ٱفۡتَرَيۡنَا هەڵمانبەستووە عَلَى لە سەر ٱللَّهِ خودا

كَذِبًا درۆیێ إِنۡ ئەگەر عُدۡنَا گەڕاینەوە فِي بۆ ناو مِلَّتِكُم ئاینەكەتان بَعۡدَ لەدوای ئەوەی إِذۡ كە

نَجَّىٰنَا ڕزگاریكردین ٱللَّهُ خودا مِنۡهَا لێی وَمَا نە يَكُونُ بووە لَنَآ بۆ ئێمە أَن كە نَّعُودَ بگەڕێینەوە

فِيهَآ بۆی إِلَّآ مەگەر أَن كە يَشَآءَ - ٱللَّهُ خودای رَبُّنَا پەروەردیگارمان (-بیەوێ) وَسِعَ -

رَبُّنَا پەروەردیگارمان كُلَّ هەموو شَيۡءٍ شتێکی عِلۡمًا بە زانست و ئاگاداری خۆی (-دەورەداوە) عَلَى هەر بە

ٱللَّهِ خودا تَوَكَّلۡنَا پشتمان بەستووە رَبَّنَا پەروەردگاریمان ٱفۡتَحۡ جیاکەرەوە بَيۡنَنَا نێوان ئێمە وَبَيۡنَ و نێوان

قَوۡمِنَا قەومەکەمان بِٱلۡحَقِّ بە حەق وَأَنتَ و هەر تۆ خَيۡرُ چاکترین ٱلۡفَٰتِحِينَ جیاکەرەوە ی (٨٩)

وَقَالَ و- ٱلۡمَلَأُ (پیاو ماقوولان و دارو دەستەکە) ٱلَّذِينَ ئەوانەی كَفَرُواْ کوفریانکرد و بێ بڕوابوون مِن لە

قَوۡمِهِۦ نەتەوەکەی (-گووتیان) لَئِنِ بەدڵنیایی ئەگەر ٱتَّبَعۡتُمۡ بکەونەدوای شُعَيۡبًا شوعەیب

إِنَّكُمۡ ئەوە بەدڵنیایی ئێوە إِذٗا کەوابێت لَّخَٰسِرُونَ هەر لەخەسارەتمەندانن (٩٠)

فَأَخَذَتۡهُمُ ئەوەبوو گرتنی وراپێچیکرن ٱلرَّجۡفَةُ بوومەلەرزەکە فَأَصۡبَحُواْ ئیتر وایانلێهات فِي لە ، لەناو

دَارِهِمۡ ماڵەکانیان جَٰثِمِينَ بەسەرچۆکان کەوتن (مردن) (٩١) ٱلَّذِينَ بەڕاستی ئەوانەی

كَذَّبُواْ بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد بە شُعَيۡبٗا (پێغەمبەر) شوعوەیب كَأَن هەروەک لَّمۡ هەرگیز -

يَغۡنَوۡاْ (-نە) بوون (جێگیر و نیشتەجێ) فِيهَا تیایدایە ٱلَّذِينَ ئەوانەی كَذَّبُواْ بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد

شُعَيۡبٗا (پێغەمبەر) شوعویب كَانُواْ - هُمُ (بەڕاستی) ئەوان ٱلۡخَٰسِرِينَ لە خەسارەتمەند و دۆڕاوەکان (-بوون)

(٩٢) فَتَوَلَّىٰ ئیتر پشتی هەلکرد عَنۡهُمۡ لێیان وَقَالَ و گوتی يَٰقَوۡمِ ئەی قەومی خۆم لَقَدۡ بەدڵنیایی

أَبۡلَغۡتُكُمۡ پێم ڕاگەیاندن رِسَٰلَٰتِ پەیامەکانی رَبِّي پەروەردیگارم وَنَصَحۡتُ و ئامۆژگاریم کرد لَكُمۡ بۆتان

فَكَيۡفَ جا چۆن ءَاسَىٰ خەمبخۆم عَلَىٰ لە قَوۡمٖ قەومێکی كَٰفِرِينَ بێبڕوا (٩٣) وَمَآ و نە

أَرۡسَلۡنَا (مان) نارد فِي لە قَرۡيَةٖ گوند و نشینگایەک مِّن (هیچ) نَّبِيٍّ پێغەمبەرێک إِلَّآ ئیللا أَخَذۡنَآ -

أَهۡلَهَا خەلکەکەی (مان-گرت و برد) بِٱلۡبَأۡسَآءِ بە دەرد ونەخۆشی وَٱلضَّرَّآءِ و بەلا و هەژاری لَعَلَّهُمۡ بەڵکو ئەوان

يَضَّرَّعُونَ بنوزێنەوە و بپاڕێنەوە (٩٤) ثُمَّ پاشان بَدَّلۡنَا گۆڕیمانەوە مَكَانَ لەجێگای ٱلسَّيِّئَةِ خراپە

ٱلۡحَسَنَةَ چاکە حَتَّىٰ تاکو عَفَواْ زۆربوون وَّقَالُواْ و گوتیان قَدۡ ئەوەتە مَسَّ بەرکەوت بە

ءَابَآءَنَا باب و باپیرانمان ٱلضَّرَّآءُ زەڕ و دەرد و نەخۆشی وَٱلسَّرَّآءُ و خۆشی و هەبوونی

فَأَخَذۡنَٰهُم ئەوسا ئەوانمانگرت و برد بَغۡتَةً لەپڕێکا وَهُمۡ لەو کاتەی ئەوان لَا يَشۡعُرُونَ هەستیش ناکەن (٩٥)

وَلَوۡ وئەگەر أَنَّ کە أَهۡلَ خەلک و دانیشتوانی ٱلۡقُرَىٰٓ نشینگەکان (گوند و شارەکان) ءَامَنُواْ بڕوایان هێنابوا

وَٱتَّقَوۡاْ و لەخودا ترس و پارێزکار بووان لَفَتَحۡنَا ئەوە بەدڵنیایی والامانەکردەوە عَلَيۡهِم بەسەریاندا

بَرَكَٰتٖ جۆرەها خێر و بێر مِّنَ لە ٱلسَّمَآءِ ئاسمان وَٱلۡأَرۡضِ و زەوی وَلَٰكِن بەڵام

كَذَّبُواْ بەدرۆیاندانا بڕوایان نەهێنا فَأَخَذۡنَٰهُم ئەوسا ئەوانمانگرت و برد بِمَا بەوەی كَانُواْ پێشان

يَكۡسِبُونَ بەدەستیان دەهێنا (٩٦) أَفَأَمِنَ ئایا ئەمین و دڵنیا بوون أَهۡلُ خەلک و دەنشتوانی

ٱلۡقُرَىٰٓ نشینگەکان (گوند و شارەکان) أَن کە يَأۡتِيَهُم بۆیان بێت بَأۡسُنَا سزا و لێدانی ئێمە بَيَٰتٗا بَيَـٰتًا

وَهُمۡ و ئەوان نَآئِمُونَ نَآئِمُون (٩٧) أَوَ ئایا أَمِنَ أَمِن أَهۡلُ أَهۡل ٱلۡقُرَىٰٓ ٱلۡقُرَىٰ أَن کە

يَأۡتِيَهُم بۆیان بێت بَأۡسُنَا سزا و لێدانی ئێمە ضُحٗى کاتی چێشتان وبەرەبەیان وَهُمۡ لەو کاتەی ئەوان

يَلۡعَبُونَ گەمە و گاڵتەدەکەن (٩٨) أَفَأَمِنُواْ ئایا ئەمین ودڵنیابوون لە مَكۡرَ پلانی شارەوە و نادیاری ٱللَّهِ خودا

فَلَا يَأۡمَنُ ئەوە (کەس) دڵنیا و ئەمین نابێت لە مَكۡرَ پلانی شارەوە و نادیاری ٱللَّهِ خودا إِلَّا مەگەر

ٱلۡقَوۡمِ ئەونەتەوە وگەلەی کە ٱلۡخَٰسِرُونَ خەسارەتمەند و دۆڕاون (٩٩) أَوَ ئایا لَمۡ يَهۡدِ ڕێنموونی نەکردوە

لِلَّذِينَ بۆئەوانەی يَرِثُونَ دەبنە میراتگری ٱلۡأَرۡضَ زەوی مِنۢ لە بَعۡدِ دوای أَهۡلِهَآ خەلکەکەی أَن کە

لَّوۡ ئەگەر نَشَآءُ ئێمە ویستبامان أَصَبۡنَٰهُم تووشماندەکردن بِذُنُوبِهِمۡ بەگوناحەکانیان وَنَطۡبَعُ و مۆرمان دەدا

عَلَىٰ لە سەر قُلُوبِهِمۡ دڵەکانیان فَهُمۡ ئیتر ئەوان لَا يَسۡمَعُونَ (نەتوانن شتێ) ببیسن (١٠٠) تِلۡكَ ئەو

ٱلۡقُرَىٰ نشینگانە (گوند و شارانە) نَقُصُّ دەگێڕینەوە عَلَيۡكَ لەسەرت مِنۡ لە أَنۢبَآئِهَا لە هەواڵیان

وَلَقَدۡ و بەدڵنیایی جَآءَتۡهُمۡ بۆیان هێنان رُسُلُهُم پەیامبەرانیان بِٱلۡبَيِّنَٰتِ بەڵگەی ڕوون و ئاشکراو موعجیزات

فَمَا جا- كَانُواْ وا (-نە) بوون لِيُؤۡمِنُواْ بڕوابێنن بِمَا بەوەی كَذَّبُواْ بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد پێی مِن لە

قَبۡلُ پێشا ، كَذَٰلِكَ ئاوا يَطۡبَعُ مۆر دادەنێ ٱللَّهُ خودا عَلَىٰ لە سەر قُلُوبِ دڵانی ٱلۡكَٰفِرِينَ کافرەکان

(١٠١) وَمَا ونەمان وَجَدۡنَا دیت لِأَكۡثَرِهِم بۆ زۆربەیان مِّنۡ (هیچ) عَهۡدٖ عەهد و پەیمانێک

وَإِن و بەدڵنیایی وَجَدۡنَآ دیتمان أَكۡثَرَهُمۡ زۆربەیان لَفَٰسِقِينَ فاسق و لاڕێ بوون (١٠٢) ثُمَّ پاشان

بَعَثۡنَا ڕەوانمانکرد مِنۢ لە بَعۡدِهِم دوای ئەوان مُّوسَىٰ (پێغەمبەر) موسا بِـَٔايَٰتِنَآ بە ئایات و موعجیزاتەکانمان

إِلَىٰ بۆ ، بۆلای فِرۡعَوۡنَ فیرعەون وَمَلَإِيْهِۦ و دەست و پێوەند و پیاو ماقوولانی فَظَلَمُواْ ئەوەبوو ستەمکاریانکرد

بِهَا پێی فَٱنظُرۡ جا سەیرکە كَيۡفَ چۆن كَانَ بوو عَٰقِبَةُ سەرئەنجام ی ٱلۡمُفۡسِدِينَ خراپکار و خراپخوازان

(١٠٣) وَقَالَ و- مُوسَىٰ مووسا (-گوتی) يَٰفِرۡعَوۡنُ ئەی فیرعەون إِنِّي بەدڵنیایی من رَسُولٞ پەیامبەرێک م

مِّن لە رَّبِّ پەروەردگاری ٱلۡعَٰلَمِينَ جیهانیان (١٠٤) حَقِيقٌ زۆر حەققە عَلَىٰٓ لەسەر (م) أَن کە لَّآ -

أَقُول (-نه) نه‌ڵێم عَلَى له سه‌ر ٱللَّهُ خودا إِلَّا ((هیچ شتێ) جگه له ٱلْحَقَّ هه‌ق و ڕاستی قَدۡ به‌دڵنیایی

جِئۡتُكُم بۆتانم هێناوه بِبَيِّنَةٖ به‌ڵگه‌یه‌کی دیار و ئاشکرا مِّن له رَّبِّكُمۡ په‌روه‌ردیگارتان فَأَرۡسِلۡ ئیتر بنێره

مَعِيَ له‌گه‌ڵم بَنِيٓ ڕۆڵه و هۆزی إِسۡرَٰٓءِيلَ پێغه‌مبه‌ر یه‌عقووب (واته جوله‌که‌کان) (١٠٥) قَالَ گوتی

إِن ئه‌گه‌ر كُنتَ وابووی و جِئۡتَ هێناوته بِـَٔايَةٖ هه‌ر نیشانه‌یه‌کی گه‌وره فَأۡتِ ده‌بێنه بِهَآ پێی إِن ئه‌گه‌ر

كُنتَ تۆ- مِنَ له ٱلصَّٰدِقِينَ ڕاستگۆکان (-بووی) (١٠٦) فَأَلۡقَىٰ ئیتر هه‌ڵیدا عَصَاهُ گۆپاڵه‌که‌ی

فَإِذَا جا ده‌ستبه‌جێ هِيَ ئه‌و بووه ثُعۡبَانٞ تیره مارێکی مُّبِينٞ دیار و ئاشکرا (١٠٧) وَنَزَعَ و ده‌ریهێنا

يَدَهُۥ ده‌ستی فَإِذَا ئیتر ده‌ستبه‌جێ هِيَ ئه‌و بَيۡضَآءُ سپی (ده‌رکه‌وت) لِلنَّٰظِرِينَ بۆ تەماشاکه‌ران (١٠٨)

قَالَ گوتیان ٱلۡمَلَأُ (پیاو ماقوولان و دارو ده‌سته‌که) مِن له قَوۡمِ قه‌ومی فِرۡعَوۡنَ فیرعه‌ون إِنَّ به‌دڵنیایی

هَٰذَا ئه‌وه لَسَٰحِرٌ هه‌ر سیحرباز و جادووگه‌ره‌کی عَلِيمٞ ته‌واو زانا و ئاگاداره (١٠٩) يُرِيدُ ده‌یه‌وێت أَن که

يُخۡرِجَكُم ده‌رتانبێنێ مِّنۡ له أَرۡضِكُمۡ خاکی خۆتان فَمَاذَا جا چی تَأۡمُرُونَ فه‌رمان ده‌که‌ن (١١٠)

قَالُوٓاْ گوتیان أَرۡجِهۡ مۆڵه‌تی بده‌نێ وَأَخَاهُ له‌گه‌ڵ براکه‌ی وَأَرۡسِلۡ و بنێره فِي له ، له‌ناو ٱلۡمَدَآئِنِ شاره‌کان

حَٰشِرِينَ کۆبکه‌نه‌وه (١١١) يَأۡتُوكَ بۆت بهێنن بِكُلِّ به هه‌موو سَٰحِرٍ جادوگه‌رێکی عَلِيمٖ ته‌واو زانا و ئاگادار

(١١٢) وَجَآءَ و هاتن ٱلسَّحَرَةُ جادوگه‌ره‌کان (بۆلای) فِرۡعَوۡنَ فیرعه‌ون قَالُوٓاْ گوتیان إِنَّ به‌دڵنیایی

لَنَا بۆ ئێمه (ده‌بێ هه‌بێ) لَأَجۡرًا پاداشت و ده‌ستحه‌قێ إِن ئه‌گه‌ر كُنَّا - نَحۡنُ ئێمه ٱلۡغَٰلِبِينَ سه‌رکه‌وتوو (-بووین)

(١١٣) قَالَ گوتی نَعَمۡ به‌ڵێ وَإِنَّكُمۡ و به‌دڵنیایی ئێوه لَمِنَ هه‌ر له ٱلۡمُقَرَّبِينَ نزیککراوه‌کانن (١١٤)

قَالُوا گوتیان يَٰمُوسَىٰٓ ئەی موسا إِمَّآ یان ئەوەتا أَن كە تُلْقِيَ تۆ هەڵبدەی وَإِمَّآ و یان ئەوەی أَن كە

نَّكُونَ - نَحْنُ ئێمە (-دەبینە) ٱلْمُلْقِينَ هەڵدەرەکان (١١٥) قَالَ گوتی أَلْقُوا هەڵبدەن فَلَمَّآ جاکاتێ

أَلْقَوْا هەڵیاندا سَحَرُوٓا سیحر و جادویانکرد لە أَعْيُنَ چاوەکانی ٱلنَّاسِ خەڵک وَٱسْتَرْهَبُوهُمْ و ئەوانیان ترساند

وَجَآءُو و هێنایان بِسِحْرٍ سیحر و جادوێکی عَظِيمٍ زۆر گەورە و مەزن (١١٦) وَأَوْحَيْنَآ و سروش و نیگامانکرد

إِلَىٰ بۆ مُوسَىٰٓ (پێغەمبەر) موسا أَنْ کە أَلْقِ هەڵبدە عَصَاكَ دار و عەصاکەت فَإِذَا ئیتر یەکسەر هِيَ ئەو

تَلْقَفُ خێرا لولیدا و قوتیدا مَا يَأْفِكُونَ ئەوەی ئەوان بەدرۆ هەڵیاندەبەست (١١٧)

فَوَقَعَ ئیتر کەوت و جێگیربوو ٱلْحَقُّ هەق و ڕاستی وَبَطَلَ و بەتاڵ و پوچ بوویەوە مَا كَانُوا ئەوەی ئەوان پێشان

يَعْمَلُونَ دەیانکرد (١١٨) فَغُلِبُوا ئیتر ژێرکەوتن هُنَالِكَ ئا لەوێ وَٱنقَلَبُوا و وەرگەڕان

صَٰغِرِينَ ڕیسوا و سەرشۆڕ (١١٩) وَأُلْقِيَ و کەوێنران و بەردرانەوە ٱلسَّحَرَةُ جادوگەرەکان

سَٰجِدِينَ بەسوژدەبردنەوە (١٢٠) قَالُوٓا گوتیان ءَامَنَّا بڕوامان هێنا بِرَبِّ بە پەروەردگاری ٱلْعَٰلَمِينَ جیهانیان

(١٢١) رَبِّ پەروەردیگار و خاوەنی مُوسَىٰ مووسا وَهَٰرُونَ و هاروون (١٢٢) قَالَ -

فِرْعَوْنُ فیرعەون (-گووتی) ءَامَنتُم ئەوە ئێوە بڕواتان هێنا بِهِۦ پێی قَبْلَ پێش أَنْ ئەوەی کە

ءَاذَنَ ڕێگاو ئیزن بدەم لَكُمْ پێتان إِنَّ بەدڵنیایی هَٰذَا ئەوە لَمَكْرٌ هەر پیلانێکە

مَّكَرْتُمُوهُ ئێوە پیلانەکەتان دارشتووە فِي لە ، لەناو ٱلْمَدِينَةِ شارەکە لِتُخْرِجُوا تا دەربکەن مِنْهَآ لێ

أَهْلَهَا خەڵکەکەی فَسَوْفَ جا لەداهاتوو تَعْلَمُونَ دەزانن (١٢٣) لَأُقَطِّعَنَّ هەر دەبڕم

أَيۡدِيَكُمۡ دەستەکانتان وَأَرۡجُلَكُم و قاچەکانتان مِّنۡ لە خِلَٰفٖ جیا ثُمَّ پاشان

لَأُصَلِّبَنَّكُمۡ هەر لەخاچتان دەدەم أَجۡمَعِينَ گشتتان (١٢٤) قَالُوٓاْ گوتیان إِنَّآ بێگومان ئێمە إِلَىٰ بۆلای

رَبِّنَا پەروەردیگارمان مُنقَلِبُونَ گەڕاوەن (١٢٥) وَمَا و- تَنقِمُ ڕقت (-نیە) مِنَّآ لە ئێمەوە إِلَّآ ئیللا

أَنۡ بەهۆی ئەوەی کە ءَامَنَّا بڕوامان هێناوە بِـَٔايَٰتِ بە ئایەتەکانی رَبِّنَا پەروەردیگارمان لَمَّا کاتێ

جَآءَتۡنَا بۆمانهات ، رَبَّنَآ ئەی پەروەردیگارە أَفۡرِغۡ بڕژێنە و بەتاڵ بکە عَلَيۡنَا بەسەرماندا صَبۡرٗا سەبر و ئارامی

وَتَوَفَّنَا و تەواومان بکە (بمانمرێنە) مُسۡلِمِينَ موسڵمانانە (١٢٦) وَقَالَ و گوتیان

ٱلۡمَلَأُ (پیاو ماقوولان و دارو دەستەکە) مِن لە قَوۡمِ قەومی فِرۡعَوۡنَ فیرعەون أَتَذَرُ ئایا لێدەگەڕێ

مُوسَىٰ مووسا وَقَوۡمَهُۥ و قەومی ئەو لِيُفۡسِدُواْ تا خراپەکاری و فەساد بڵاوکەنەوە فِي لە ، لەناو ٱلۡأَرۡضِ زەوی

وَيَذَرَكَ و وازبهێنێ لەتۆ وَءَالِهَتَكَ و پەرستش و خودایی تۆ قَالَ گوتی سَنُقَتِّلُ بە دڵنیایی کوشتار دەکەین

أَبۡنَآءَهُمۡ منداڵەکانیان وَنَسۡتَحۡيِۦ و لەژیان دێڵین نِسَآءَهُمۡ ژنەکانیان وَإِنَّا و بەدڵنیایی ئێمە

فَوۡقَهُمۡ بەسەر سەریاندا قَٰهِرُونَ زاڵین (١٢٧) قَالَ - مُوسَىٰ مووسا (-گوتی) لِقَوۡمِهِ بە نەتەوەکەی

ٱسۡتَعِينُواْ داوای یارمەتی بکەن بِٱللَّهِ لە خودا وَٱصۡبِرُوٓاْ و خۆڕاگر بن ، إِنَّ بەدڵنیایی ٱلۡأَرۡضَ زەوی

لِلَّهِ بۆ خودایە يُورِثُهَا ئەیکاتە میراتی مَن ئەوەی يَشَآءُ ئەو بیەوێت مِنۡ لە عِبَادِهِۦ بەندەکانی

وَٱلۡعَٰقِبَةُ و عاقبەت و سەرئەنجام لِلۡمُتَّقِينَ بۆ لەخوداترس و پارێزکارانە (١٢٨) قَالُوٓاْ گوتیان

أُوذِينَا ئەزیەت و ئازارماندرا مِن لە قَبۡلِ پێش أَن ئەوەی کە تَأۡتِيَنَا بۆمان بێیت وَمِنۢ و لە بَعۡدِ دواى

مَا جِئۡتَنَا ئەوەی هاتی بۆمان ، قَالَ گوتی عَسَىٰ بەلکە رَبُّكُمۡ پەروەردیگارتان أَن کە يُهۡلِكَ لەناوببات

عَدُوَّكُمۡ دوأمنەکەتان وَيَسۡتَخۡلِفَكُمۡ و جێنشینتان بکات فِي لە ٱلۡأَرۡضِ زەوی فَيَنظُرَ ئەوسا تەماشابکات

كَيۡفَ چۆن تَعۡمَلُونَ ئێوە کار دەیکەن (١٢٩) وَلَقَدۡ و بەدڵنیایی أَخَذۡنَآ بردمان و گرتمان

ءَالَ بنەماڵە و شوێنکەوتەی فِرۡعَوۡنَ فیرعەون بِٱلسِّنِينَ بە وشکەساڵی وَنَقۡصٖ و کەمی (قاتی وقڕی) مِّن لە

ٱلثَّمَرَٰتِ بەروبومەکان لَعَلَّهُمۡ بەڵکو ئەوان يَذَّكَّرُونَ یادی خودا بکەنەوە و پەندوەرگرن (١٣٠) فَإِذَا جاکاتێ

جَآءَتۡهُمُ بۆیان هات ٱلۡحَسَنَةُ چاکە قَالُواْ گوتیان لَنَا بۆ ئێمە (یە) هَٰذِهِۦ ئەمەیان وَإِن و ئەگەر

تُصِبۡهُمۡ توشیان بێت و بەریانکەوێت سَيِّئَةٞ خراپەیەک يَطَّيَّرُواْ شووم ئەدەنە بِمُوسَىٰ پاڵ موسا وَمَن و ئەوانەی

مَّعَهُۥٓۗ لەگەڵ ئەون أَلَآ دەبزانن إِنَّمَا ئەوەی هەیە تەنها طَٰٓئِرُهُمۡ شوومەکەیان عِندَ لای ٱللَّهِ خودایە

وَلَٰكِنَّ بەڵام أَكۡثَرَهُمۡ زۆربەیان لَا يَعۡلَمُونَ نازانن (١٣١) وَقَالُواْ وگوتیان مَهۡمَا هەرچی تَأۡتِنَا بهێنی

بِهِۦ پێ مِنۡ لە ءَايَةٖ نیشانەی گەورە ، موعجیزە لِّتَسۡحَرَنَا تا سیحر و جادووبکەی لێمان بِهَا پێ فَمَا ئەوە-

نَحۡنُ ئێمە لَكَ بەتۆ بِمُؤۡمِنِينَ بڕواکەر (-نین) (١٣٢) فَأَرۡسَلۡنَا جا ناردمان

عَلَيۡهِمُ بەسەریان ، لەسەریان ، بۆ سەریان ٱلطُّوفَانَ تۆفان و زریان وَٱلۡجَرَادَ و کوللۆ وَٱلۡقُمَّلَ و ئەسپێ

وَٱلضَّفَادِعَ و بۆق وَٱلدَّمَ و خوێن ءَايَٰتٖ وەک نیشانەی گەورە ، موعجیزات ، ئایاتی مُّفَصَّلَٰتٖ شیکراوە و ڕۆنکراوە

فَٱسۡتَكۡبَرُواْ ئیتر خۆیان بەگەورە گرت وَكَانُواْ ئەوان - قَوۡمٗا قەومێ مُّجۡرِمِينَ موجرم و تاوانبار (-بوون) (١٣٣)

وَلَمَّا و کاتێ وَقَعَ کەوت عَلَيۡهِمُ بەسەریان ٱلرِّجۡزُ عەزاب و سزا قَالُواْ گوتیان يَٰمُوسَى ئەی موسا

ٱدۡعُ بانگ بکە و بپاڕێوە لَنَا بۆ ئێمە رَبَّكَ (لە) پەروەردیگارت بِمَا بەوەی عَهِدَ عەهد و پەیمانی کردوە

عِندَكَ لای تۆ لَئِن بەدڵنیایی ئەگەر كَشَفۡتَ لاببەی عَنَّا لەسەرمان ٱلرِّجۡزَ عەزاب و سزا

لَنُؤۡمِنَنَّ ئەوە بەدڵنیایی بڕوادێنین لَكَ بۆ تۆ وَلَنُرۡسِلَنَّ و بێگومان دەنێرین مَعَكَ لەگەڵت بَنِيٓ ڕۆڵە و هۆزی

إِسۡرَٰٓءِيلَ پێغەمبەر یەعقووب (واتە جولەکەکان) (١٣٤) فَلَمَّا جا کاتێ كَشَفۡنَا لامانبرد عَنۡهُمُ لەسەریان

ٱلرِّجۡزَ عەزاب و سزا إِلَىٰٓ تا أَجَلٍ کاتێکی دیاریکراوی هُم ئەوان بَٰلِغُوهُ پێی گەیشتوون إِذَا ئەوکات هُمۡ ئەوان

يَنكُثُونَ بەڵێنشکێنی دەکەن (١٣٥) فَٱنتَقَمۡنَا جا تۆڵەمان سەندەوە مِنۡهُمۡ لەوان

فَأَغۡرَقۡنَٰهُمۡ ئەوەبوو نقوممانکردن فِي لە ، لەناو ٱلۡيَمِّ دەریا بِأَنَّهُمۡ بەوەی كَذَّبُواْ بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد

بِـَٔايَٰتِنَا بە ئایەت و نیشانە گەورەکان و میعجیزاتەکان وَكَانُواْ ئەوان پێشان ، جاران عَنۡهَا لێی

غَٰفِلِينَ بێئاگاو خافڵا بووین (١٣٦) وَأَوۡرَثۡنَا و ئێمە میراتگرەمانکرد ٱلۡقَوۡمَ ئەو خەلک و قەومەی ٱلَّذِينَ ئەوانەی

كَانُواْ پێشان يُسۡتَضۡعَفُونَ ئەچەوساندرانەوە مَشَٰرِقَ ڕۆژهەڵاتەکانی ٱلۡأَرۡضِ زەوی وَمَغَٰرِبَهَا و ڕۆژئاواکانی

ٱلَّتِي ئەوەی بَٰرَكۡنَا خێر و بیر و بەرەکەتمان دانا فِيهَا تیایدایە وَتَمَّتۡ و تەواو جێگیر بوو كَلِمَتُ وتەی

رَبِّكَ پەروەردیگارت ٱلۡحُسۡنَىٰ چاکترینی عَلَىٰ لە سەر بَنِيٓ ڕۆڵە و هۆزی

إِسۡرَٰٓءِيلَ پێغەمبەر یەعقووب (واتە جولەکەکان) بِمَا بەوەی صَبَرُواْ خۆیان ڕاگرت ، وَدَمَّرۡنَا و وێرانمانکرد

مَا كَانَ ئەوەی پێشان يَصۡنَعُ دروستی دەیکرد فِرۡعَوۡنُ فیرعەون وَقَوۡمُهُۥ و نەتەوەکەی وَمَا و ئەوەی

كَانُواْ پێشان يَعۡرِشُونَ کەپر و تەلاریان دەکرد (١٣٧) وَجَٰوَزۡنَا و پەڕاندمانەوە بِبَنِيٓ نەوە و هۆزی

إِسۡرَٰٓءِيلَ يەعقوب پێغەمبەر (جولەکەکان) ٱلۡبَحۡرَ (لە) دەریا فَأَتَوۡاْ جا هاتنە عَلَىٰ سەر قَوۡمٖ قەومێک

يَعۡكُفُونَ خەریک و بەردەوامن عَلَىٰٓ لەسەر (پەرستنی) أَصۡنَامٖ چەندین بت و پەیکەر لَّهُمۡ لۆخۆیانە قَالُواْ گوتیان

يَٰمُوسَى ئەی موسا ٱجۡعَل دانێ لَّنَآ بۆمان إِلَٰهٗا پەرستراو و خودایێ كَمَا هەرچۆن لَهُمۡ بۆیان (هەیە)

ءَالِهَةٞ پەرستراو و خودایانێک قَالَ گوتی إِنَّكُمۡ بەدڵنیایی ئێوە قَوۡمٞ قەومێکن تَجۡهَلُونَ نەزانن و نەفامی دەکەن

(١٣٨) إِنَّ بەدڵنیایی هَٰٓؤُلَآءِ ئەوانێ مُتَبَّرٞ وێران و فەوتێنراوە مَّا وما هُمۡ ئەوان فِيهِ تیایدان

وَبَٰطِلٞ و پووچ بەتاڵ مَّا ئەوەی كَانُواْ پێشان يَعۡمَلُونَ ئەوان دەیانکرد (١٣٩) قَالَ گوتی

أَغَيۡرَ ئایا جگەلە ٱللَّهِ خودا (الله) أَبۡغِيكُمۡ داوابکەم بۆتان إِلَٰهٗا پەرستراو و خودایێ؟! وَهُوَ و هەر ئەوە

فَضَّلَكُمۡ فەزڵ وچاکەی ئێوەی داوە عَلَى بەسەر ٱلۡعَٰلَمِينَ جیهانیان (١٤٠) وَإِذۡ و کە

أَنجَيۡنَٰكُم ئێوەمان دەربازکرد مِّنۡ لە ءَالِ بنەماڵە و شوێنکەوتەی فِرۡعَوۡنَ فیرعەون

يَسُومُونَكُمۡ نیشانەتان لێدەکەن بە سُوٓءَ خراپترینی ٱلۡعَذَابِ عەزاب و ئەشکەنجەدان يُقَتِّلُونَ کوشتاردەکەن

أَبۡنَآءَكُمۡ کوڕەکانتان وَيَسۡتَحۡيُونَ و لەژیان دەهێڵن نِسَآءَكُمۡ ژنەکانتان وَفِي و لە ذَٰلِكُم ئەوەدا (هەیە)

بَلَآءٞ بەڵا و تاقیکردنەوەیەک مِّن لە رَّبِّكُمۡ پەروەردیگارتان عَظِيمٞ زۆر مەزنە (١٤١)

وَوَٰعَدۡنَا و وادەو بەڵێنمان دا بە مُوسَىٰ مووسا ثَلَٰثِينَ سی لَيۡلَةٗ شەو وَأَتۡمَمۡنَٰهَا و تەواومانکرد بِعَشۡرٖ بە دە

فَتَمَّ ئیتر تەواوی کرد مِيقَٰتُ وادە و کاتی دیاریکراوی رَبِّهِۦٓ پەروەردگاری أَرۡبَعِينَ چل لَيۡلَةٗ شەو وَقَالَ و -

مُوسَىٰ مووسا (-گوتی) لِأَخِيهِ بە براکەی هَٰرُونَ هارون ٱخۡلُفۡنِي لەدوام بمێنە فِي لە ، لەناو قَوۡمِي قەومەکەم

وَأَصۡلِحۡ و چاکە بکە وَلَا تَتَّبِعۡ و مەکەوە دوای سَبِيلَ رێگای ٱلۡمُفۡسِدِينَ خراپکار و خراپخوازان (١٤٢)

وَلَمَّا و کاتێ جَآءَ هات مُوسَىٰ مووسا لِمِيقَٰتِنَا بۆ وادەی ئێمە لە کات و شوێنی دیاریکراو

وَكَلَّمَهُۥ و قسەی لەگەڵ کرد رَبُّهُۥ پەروەردگاری وی قَالَ گوتی رَبِّ پەروەردیگار و خاوەنم أَرِنِيٓ پیشانم بدە

أَنظُرۡ بروانمە إِلَيۡكَ تۆ قَالَ گوتی لَن تَرَىٰنِي هەرگیز نامبینی وَلَٰكِنِ بەڵام ٱنظُرۡ سەیرکە إِلَى بۆ ، بۆلای

ٱلۡجَبَلِ چیا فَإِنِ جا ئەگەر ٱسۡتَقَرَّ خۆی ڕاگرت مَكَانَهُۥ لەجێگای خۆی فَسَوۡفَ ئەوە لەداهاتوو

تَرَىٰنِي دەمبینی فَلَمَّا جاهەر کە تَجَلَّىٰ دەرکەوت ڕووناکی رَبُّهُۥ پەروەردگاری لِلۡجَبَلِ بۆ چیا جَعَلَهُۥ -

دَكّٗا تەختی (-کرد) وَخَرَّ و کەوتەخوار مُوسَىٰ مووسا صَعِقٗاۚ بێهۆشی فَلَمَّآ جاکاتێ أَفَاقَ بە هۆشخۆ هاتەوە

قَالَ (موسا) گوتی سُبۡحَٰنَكَ (خودایە) پاکی و بێگەردی بۆ تۆ تُبۡتُ پەشیمانم و گەڕامەوە إِلَيۡكَ بۆ تۆ وَأَنَا۠ و من

أَوَّلُ یەکەمی ٱلۡمُؤۡمِنِينَ برواهێنەکانم (١٤٣) قَالَ گوتی يَٰمُوسَىٰٓ ئەی موسا إِنِّي بەدڵنیایی من

ٱصۡطَفَيۡتُكَ تۆم هەڵبژاردووە عَلَى لە سەر ٱلنَّاسِ خەلک بِرِسَٰلَٰتِي بە پەیامەکانم وَبِكَلَٰمِي و بە گوفتارم

فَخُذۡ جا وەرگرە مَآ ئەوەی ءَاتَيۡتُكَ دام بەتۆ وَكُن و- مِّنَ لە ٱلشَّٰكِرِينَ سوپاسگوزارەکان (-بە) (١٤٤)

وَكَتَبۡنَا و نوسیمان لَهُۥ بۆی فِي لە ، لەناو ٱلۡأَلۡوَاحِ تابلۆکان مِن لە كُلِّ هەموو شَيۡءٖ شتێک

مَّوۡعِظَةٗ ئامۆژگارییێک وَتَفۡصِيلٗا و ڕوونکردنەوە لِّكُلِّ بۆ هەموو شَيۡءٖ شتێک فَخُذۡهَا جا وەریگرە و بیگرە

بِقُوَّةٖ بەتوندی و بە قووەت وَأۡمُرۡ و فەرمان بکە قَوۡمَكَ نەتەوەکەی خۆت يَأۡخُذُواْ وەرگرن و جێبەجێی بکە

بِأَحۡسَنِهَاۚ بە چاکترینەکەی سَأُوْرِيكُمۡ لەوەولا نیشانتان دەدەم دَارَ ماڵی ٱلۡفَٰسِقِينَ فاسق و لاڕێیەکان (١٤٥)

سَأَصۡرِفُ لەوەولا لادەدەم عَنۡ لە ءَايَٰتِيَ ئایەت و نیشانە گەورەکانم ٱلَّذِينَ ئەوانەی

يَتَكَبَّرُونَ خۆ بەگەورەدادەنێن فِي لە ٱلۡأَرۡضِ زەوی بِغَيۡرِ بەبێ ٱلۡحَقِّ حەق وَإِن و ئەگەر يَرَوۡاْ ببینن

كُلَّ هەموو ءَايَةٖ ئایەتی قورئان ، نیشانەی گەورە ، موعجیزە لَّا - يُؤۡمِنُواْ بڕوا (-نا) هێنن بِهَا پێی وَإِن و ئەگەر

يَرَوۡاْ ببینن سَبِيلَ ڕێگای ٱلرُّشۡدِ ڕاست و هۆشمەندی لَايَتَّخِذُوهُ نایکەنە سَبِيلٗا ڕێگایەک (لەسەری بڕۆن)

وَإِن و ئەگەر يَرَوۡاْ ببینن سَبِيلَ ڕێگای ٱلۡغَيِّ چەوت و سەرلێشێواوی يَتَّخِذُوهُ ئەو دەکەنە

سَبِيلٗاۚ ڕێچکەیەک (لەسەری دەڕۆن) ذَٰلِكَ ئەویان بِأَنَّهُمۡ بە هۆی ئەوەی كَذَّبُواْ بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد

بِـَٔايَٰتِنَا بە ئایەت و نیشانە گەورەکان و میعجیزاتەکان وَكَانُواْ و ئەوان پێشان عَنۡهَا لێی غَٰفِلِينَ بێئاگاو خافڵا بووین

(١٤٦) وَٱلَّذِينَ ئەوانەی كَذَّبُواْ بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد

بِـَٔايَٰتِنَا بە ئایەت و نیشانە گەورەکان و میعجیزاتەکان وَلِقَآءِ و گەیشتن بە ٱلۡأٓخِرَةِ دواڕۆژ

حَبِطَتۡ بۆش و بەتاڵ بووە أَعۡمَٰلُهُمۡۚ کار وکردەوەکانیان هَلۡ ئایا يُجۡزَوۡنَ سزادەدرێن (بەشتێ) إِلَّا جگە لە

مَا كَانُواْ ئەوەی پێشان يَعۡمَلُونَ دەیانکرد (١٤٧) وَٱتَّخَذَ و دروستیانکرد قَوۡمُ قەومی مُوسَىٰ مووسا

مِنۢ لە بَعۡدِهِۦ دوایی وی مِنۡ لە حُلِيِّهِمۡ زێڕ و زیوو و خشڵەکانیان عِجۡلٗا گۆلکێ جَسَدٗا لاشەیەک

لَّهُۥ هەیبوو خُوَارٌۚ بۆڕەیەک أَلَمۡ يَرَوۡاْ ئایا نەیانڕوانیە أَنَّهُۥ بەدڵنیایی ئەو لَايُكَلِّمُهُمۡ نادوێ لەگەڵیان

وَلَايَهۡدِيهِمۡ و نیشان ناداو و ڕێنمونیان ناکت سَبِيلًاۘ (هیچ) ڕێگایەک ٱتَّخَذُوهُ دروستیانکرد وَكَانُواْ لەو کاتەی ئەوان

ظَٰلِمِينَ ستەمکار و زاڵم (-بوون) (١٤٨) وَلَمَّا جا کاتێ سُقِطَ کەوت و دەرچوو فِيٓ لە أَيۡدِيهِمۡ دەستەکانیان

وَرَأَوۡا و بینیان أَنَّهُمۡ بێگومان ئەوان قَدۡ ئەوەتە ضَلُّوا گومڕابوون قَالُوا گوتیان لَئِن بەدڵنیایی ئەگەر لَّمۡ -

يَرۡحَمۡنَا ڕوحممان پێ (-نە) کات و بەزەیی نێتەوە پێمان رَبُّنَا پەروەردیگارمان وَيَغۡفِرۡ و ئەبەخشی و نەبووری

لَنَا بۆ ئێمە لَنَكُونَنَّ بەدڵنیایی- مِنَ لە ٱلۡخَٰسِرِينَ خەسارەتمەند و دۆڕاوەکان (-دەبین) (١٤٩) وَلَمَّا جا کاتێ

رَجَعَ گەڕایەوە مُوسَىٰٓ (پێغەمبەر) موسا إِلَىٰ بۆ ، بۆلای قَوۡمِهِۦ نەتەوەکەی غَضۡبَٰنَ تووڕەی

أَسِفٗا زۆرخەفەت بار قَالَ گوتی بِئۡسَمَا ئەوە خراپترین بوو خَلَفۡتُمُونِي پاش من کردتان مِنۢ لە

بَعۡدِيٓۖ داوای من أَعَجِلۡتُمۡ ئایا بێ سەبر و عەجەلەتان بوو بۆ أَمۡرَ فەرمانی رَبِّكُمۡۖ پەروەردیگارتان وَأَلۡقَى و فڕێیدا

ٱلۡأَلۡوَاحَ تابلۆکان وَأَخَذَ و گرتی بِرَأۡسِ سەری أَخِيهِ براکەی يَجُرُّهُۥٓ ڕایدەکێشا إِلَيۡهِۚ بۆلای خۆی قَالَ گوتی

ٱبۡنَ کوڕی أُمَّ دایک م إِنَّ بەڕاستی ٱلۡقَوۡمَ خەلک و قەومەکە ٱسۡتَضۡعَفُونِي منیان بێهێزبکرد

وَكَادُوا و خەریک بوو يَقۡتُلُونَنِي دەیانکوشتم فَلَا تُشۡمِتۡ جا- بِيَ بە من (-خۆش مەکە دڵی) ٱلۡأَعۡدَآءَ دوژمنەکان

وَلَا تَجۡعَلۡنِي و دام مەنێ مَعَ لەگەڵ ٱلۡقَوۡمِ ئەو نەتەوە وگەلەی ٱلظَّٰلِمِينَ ستەمکارن (١٥٠) قَالَ گوتی

رَبِّ پەروەردیگار و خاوەنی من ٱغۡفِرۡ خۆشبە و ببورە لِي لێم وَلِأَخِي و لە برام وَأَدۡخِلۡنَا و بمانخەرە فِي ناو

رَحۡمَتِكَۖ بەزەیی و ڕەحمەتی خۆت وَأَنتَ وهەر تۆ أَرۡحَمُ بەبەزەییترین و بە میهرەبانترینی

ٱلرَّٰحِمِينَ میهرەبانەکان و بەزەیی پێهاتووەکانی (١٥١) إِنَّ بەدڵنیایی ٱلَّذِينَ ئەوانەی

ٱتَّخَذُوا (وەک خوداو پەرستراو) دیاریانکردبوو بۆخۆیان ٱلۡعِجۡلَ مانگاکە سَيَنَالُهُمۡ لەوەولا پێیان دەگات

غَضَبٞ خەشم و تووڕەیی مِّن لە رَّبِّهِمۡ پەروەردگاریان وَذِلَّةٞ و زەلیلی و ڕیسوایی فِي لە ٱلۡحَيَوٰةِ ژیانی

ٱلدُّنۡيَا دونيا وَكَذَٰلِكَ و ئاوا نَجۡزِي پاداشت دەدەینەوە ، سزادەدەین ٱلۡمُفۡتَرِينَ درۆھەڵبەستان (١٥٢)

وَٱلَّذِينَ و ئەوانەی عَمِلُوا کردوویانە ٱلسَّيِّـَٔاتِ خراپەکان ثُمَّ پاشان تَابُوا پەشیمان بوونەوە و گەڕانەوە مِنۢ لە

بَعۡدِهَا دوای ئەو وَءَامَنُوٓا و بڕوایان هێنا إِنَّ بەدڵنیایی رَبَّكَ پەروەردیگارت مِنۢ لە بَعۡدِهَا دوای ئەوە

لَغَفُورٞ هەر زۆر لێبوردەی رَّحِيمٞ ئەوپەڕی میهرەبان وبەبەزەییە (١٥٣) وَلَمَّا و کاتێ سَكَتَ کڕ بوو عَن لە

مُّوسَى موسا ٱلۡغَضَبُ تووڕەیی أَخَذَ هەڵیگرت و بردی ٱلۡأَلۡوَاحَ تابلۆکان وَفِي کە لە نُسۡخَتِهَا نوسراوەیدا

هُدٗى هەیە هیدایەت و ڕێنموونی وَرَحۡمَةٞ و بەزەیی و میهرەبانی لِّلَّذِينَ بۆ ئەوانەی هُمۡ ئەوان (بەڕاستی)

لِرَبِّهِمۡ لە پەروەردگاریان يَرۡهَبُونَ زۆر دەترسن (١٥٤) وَٱخۡتَارَ و هەڵیبژارد مُوسَىٰ مووسا

قَوۡمَهُۥ (لە) نەتەوەکەی سَبۡعِينَ حەوتا رَجُلٗا پیاو لِّمِيقَٰتِنَا بۆ کات و شوێنی گەیشتن پێمان فَلَمَّآ جاکاتێ

أَخَذَتۡهُمُ ئەوانی گرت و برد ٱلرَّجۡفَةُ بوومەلەرزەکە ، قَالَ گوتی رَبِّ پەروەردیگار و خاوەنی من لَوۡ ئەگەر

شِئۡتَ ویستبات أَهۡلَكۡتَهُم لەناوت (دە) بردن مِّن لە قَبۡلُ پێشا وَإِيَّٰيَ لەگەڵ من أَتُهۡلِكُنَا ئایا لەناوماندەبەی

بِمَا بەوشتەی فَعَلَ کردبووی ٱلسُّفَهَآءُ نەفام و نەزانەکان مِنَّآ لە ئێمەوە؟ إِنۡ شتێ نیە هِيَ ئەوە

إِلَّا جگە لە فِتۡنَتُكَ تاقیکردنەوەی تۆ تُضِلُّ گومڕادەکەی بِهَا پێی مَن ئەو کەسەی تَشَآءُ تۆ دەتەوەێ

وَتَهۡدِي و ڕێ نیشان دەدەی بە مَن ئەوەی تَشَآءُ تۆ دەتەوەێ أَنتَ تۆ وَلِيُّنَا دۆست و پشتیوانی ئێمەی

فَٱغۡفِرۡ دە ببورە و خۆشبە لَنَا بۆ ئێمە وَٱرۡحَمۡنَا و ڕوحممان پێبکە و بەزەیت بێتەوە پێمان وَأَنتَ و هەر تۆ

خَيۡرُ چاکترین ٱلۡغَٰفِرِينَ لێبوردە و لێخۆشبوانی (١٥٥) وَٱكۡتُبۡ و بنوسە لَنَا بۆ ئێمە فِي لە هَٰذِهِ ئەوەی

ٱلدُّنۡيَا ئەم دونیایە حَسَنَةَ چاکەیێ وَفِي و هەروەها لەهی ٱلۡأٓخِرَةِ دوارۆژ (قیامەت) إِنَّا بەدڵنیایی ، بەراستی ئێمە

هُدۡنَآ گەڕاییینەوەو تەوبەمان کرد إِلَيۡكَ بۆ تۆ قَالَ گوتی عَذَابِيٓ عەزاب و ئەشکەنجەی خۆمە

أُصِيبُ ئەپێکم و لێدەدەم بِهِۦ پێی مَنۡ ئەو کەسەی أَشَآءُ خۆم بمەوەێ وَرَحۡمَتِي و بەزەیی و میهرەبانی خۆمە

وَسِعَتۡ دایگرتووە كُلَّ هەموو شَيۡءٖ شتێ فَسَأَكۡتُبُهَا ئیتر لەوەولا دەینوسم و واجبی دەکەم لِلَّذِينَ بۆئەوانەی

يَتَّقُونَ لەخودا دەترسن و پارێزکاری دەکەن وَيُؤۡتُونَ و دەبەخشن ودێنن ٱلزَّكَوٰةَ زەکات (پاککاری و برەودان)

وَٱلَّذِينَ و ئەوانەی هُم بەڕاستی بِـَٔايَٰتِنَا بە ئایەت و نیشانە گەورەکان و میعجیزاتەکان يُؤۡمِنُونَ بروا دێنن

(١٥٦) ٱلَّذِينَ ئەوانەی يَتَّبِعُونَ دەکەونە دوای ٱلرَّسُولَ پێغەمبەر ٱلنَّبِيَّ پێغەمبەرە ٱلۡأُمِّيَّ نەخوێندەوارەکە

ٱلَّذِي ئەوەی يَجِدُونَهُۥ دەبینن مَكۡتُوبًا نوسراوە عِندَهُمۡ لایان فِي لە ، لەناو

ٱلتَّوۡرَىٰةِ تەورات (نامەی ئاسمانی ناردراو بۆ موسا) وَٱلۡإِنجِيلِ و ئینجیل (نامەی ئاسمانی ناردراو بۆ عیسا)

يَأۡمُرُهُم فەرمانیان پێدەکات بِٱلۡمَعۡرُوفِ بە کاری چاک و پەسند وَيَنۡهَىٰهُمۡ و قەدەغە دەکات عَنِ لێیان

ٱلۡمُنكَرِ خراپە و کاری ناپەسند وَيُحِلُّ و حەڵاڵ دەکات لَهُمُ لۆیان ٱلطَّيِّبَٰتِ چاک و پاکەکان

وَيُحَرِّمُ و حەرام و قەدەغەدەکات عَلَيۡهِمُ لەسەریان ٱلۡخَبَٰٓئِثَ پیسییەکان وَيَضَعُ و لادەبا و دادەنێ عَنۡهُمۡ لێیان

إِصۡرَهُمۡ بارەگرانەکانیان وَٱلۡأَغۡلَٰلَ و کۆت و زنجیرانیان ٱلَّتِي ئەوەی كَانَتۡ پێشان- عَلَيۡهِمۡ لەسەریان (-بوو)

فَٱلَّذِينَ ئەو (کەس) انەی ءَامَنُواْ بروایان هێنا بِهِۦ پێی وَعَزَّرُوهُ و بەگەورەیان دانا و ڕێزیان لێگرت

وَنَصَرُوهُ و سەریانخست وَٱتَّبَعُواْ و کەوتنە دوای ٱلنُّورَ ئەو ڕووناکیەی ٱلَّذِيٓ ئەوەی أُنزِلَ دابەزێنراوە

مَعَهُۥٓ لەگەڵ ئەو أُوْلَٰٓئِكَ ئەوانە هُمُ (بەڕاستی) ئەوانە ٱلْمُفْلِحُونَ سەرفراز و ڕزگاربوون (١٥٧) قُلْ بڵێ

يَٰٓأَيُّهَا هۆ ئەی ٱلنَّاسُ خەلک إِنِّي بەدڵنیایی من رَسُولُ پەیامبەرێک ٱللَّهِ خودا م إِلَيْكُمْ بۆتان

جَمِيعًا هەمووتان ٱلَّذِي ئەوەی لَهُۥ هی ئەوە مُلْكُ پادشایەتی وخاوەنداری ٱلسَّمَٰوَٰتِ ئاسمانەکان

و ٱلْأَرْضِ و زەوی لَآ نیە إِلَٰهَ خوداوپەرستراوێ إِلَّا جگەلە هُوَ ئەو يُحْيِۦ ئەژیێنتەوە و زیندوو دەکاتەوە

وَيُمِيتُ و دەمرێنێ فَـَٔامِنُوا۟ جا بروا بێنن بِٱللَّهِ بەخودا وَرَسُولِهِ و پێغەمبەرەکەی ٱلنَّبِيِّ ئەو پێغەمبەرە

ٱلْأُمِّيِّ نەخوێندەوارەی ٱلَّذِي ئەوەی يُؤْمِنُ بروا دێنێ بِٱللَّهِ بەخودا وَكَلِمَٰتِهِۦ و وتەکانی

وَٱتَّبِعُوهُ و بکەونە دواى لَعَلَّكُمْ بەڵکو ئێوە تَهْتَدُونَ ڕێی ڕاست دەدۆزنەوە و دەگرنەبەر (١٥٨) وَمِن و لە

قَوْمِ قەومی مُوسَىٰٓ (پێغەمبەر) موسا أُمَّةٌ ئوممەت و گەلێک (هەیە)

يَهْدُونَ لە سەر ڕێی هیدایەتن و خەلکی بانگ دەکەن بۆی بِٱلْحَقِّ بە حەق و ڕاستی و ڕەوایی وَبِهِۦ و بەویش

يَعْدِلُونَ دادپەروەری بەرپادەکەن (١٥٩) وَقَطَّعْنَٰهُمُ و پارچەپارچەمانکردن (بۆ) ٱثْنَتَيْ - عَشْرَةَ -دوازدە

أَسْبَاطًا (هۆز و تیرە) أُمَمًا کۆمەڵ کۆمەڵ و نەتەوە نەتەوە وَأَوْحَيْنَآ و سروش و نیگامانکرد إِلَىٰ بۆ

مُوسَىٰٓ (پێغەمبەر) موسا إِذِ کاتێ کە ٱسْتَسْقَىٰهُ داوای ئاویانکرد لێی قَوْمُهُۥٓ نەتەوەکەی أَنِ کە ٱضْرِب لێدە

بِّعَصَاكَ بە دار و گۆچانەکەت لە ٱلْحَجَرَ بەردەکە فَٱنۢبَجَسَتْ بە تین هاتە دەرێ مِنْهُ لەوەی ، لێ ٱثْنَتَا -

عَشْرَةَ -دوازدە عَيْنًا کانیاو قَدْ بەدڵنیایی عَلِمَ زانیان كُلُّ هەموو أُنَاسٍ کەسانەکان

مَّشْرَبَهُمْ جێی ئاوخواردنەوەیان وَظَلَّلْنَا و کردمانە سێبەر عَلَيْهِمُ بەسەریان ، لەسەریان ، بۆ سەریان ٱلْغَمَٰمَ هەور

وأَنزَلۡنَا و دامانبەزاند عَلَيۡهِمُ بەسەریان ، لەسەریان ، بۆ سەریان ٱلۡمَنَّ گەزۆ وَٱلسَّلۡوَىٰ و جۆرە تەیرێکی گۆشت خۆش

كُلُوا بخۆن مِن لە طَيِّبَٰتِ چاك و پاکی مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ ئەو خۆراکانەی پێماندا‌وون وَمَا و-

ظَلَمُونَا ستەمیان لێمان (-نە) کرد وَلَٰكِن بەڵام كَانُوٓا ئەوان پێشان أَنفُسَهُمۡ لە خۆیان

يَظۡلِمُونَ زوڵم وستەمیان دەکرد (١٦٠) وَإِذۡ و (باس بکە) کاتێ قِيلَ گوترا لَهُمُ پێیان

ٱسۡكُنُوا نیشتەجێ بن لە هَٰذِهِ ئەو ٱلۡقَرۡيَةَ گوند و دێیە وَكُلُوا و بخۆن مِنۡهَا لەوی حَيۡثُ لەکوێ و چۆن

شِئۡتُمۡ ویستتان و حەزتان لیبوو وَقُولُوا و بڵێن حِطَّةٞ داوەرێنە (گوناهەکانمان) وَٱدۡخُلُوا و بڕۆنە ناو

ٱلۡبَابَ دەرگاکە سُجَّدٗا بەدەم کڕنۆشەوە نَّغۡفِرۡ خۆش دەبین لَكُمۡ بۆتان خَطِيٓـَٰٔتِكُمۡ لە تاوانەکانتان

سَنَزِيدُ زیادیش دەکەین لەوەلا بۆ ٱلۡمُحۡسِنِينَ چاکەکارەکان (١٦١) فَبَدَّلَ جا گۆڕیانەوە ٱلَّذِينَ ئەوانەی

ظَلَمُوا ستەمکاریانکرد مِنۡهُمۡ لەوان قَوۡلًا قسەیەکی غَيۡرَ جگەلە , غەیری ٱلَّذِي ئەوەی قِيلَ گوترا لَهُمۡ پێیان

فَأَرۡسَلۡنَا جا ناردمان عَلَيۡهِمۡ بۆ سەریان رِجۡزٗا عەزابێکی پیس مِّنَ لە ٱلسَّمَآءِ ئاسمانەوە بِمَا بەوەی

كَانُوا پێشان يَظۡلِمُونَ زوڵم و ستەمیان دەکرد (١٦٢) وَسۡـَٔلۡهُمۡ و پرسیار بکە عَنِ لەو

ٱلۡقَرۡيَةِ گوند و دێیەی ٱلَّتِي ئەوەی كَانَتۡ - حَاضِرَةَ ئامادە و لەکەناری ٱلۡبَحۡرِ دەریاکان (-بوو) إِذۡ کاتێ کە

يَعۡدُونَ دەست درێژیان دەکرد فِي لە ٱلسَّبۡتِ رۆژی شەممە إِذۡ کە تَأۡتِيهِمۡ بۆیان دەهات

حِيتَانُهُمۡ ماسی و حوتەکان يَوۡمَ رۆژی سَبۡتِهِمۡ شەممە و ناکاری شُرَّعٗا (لەسەر ئاو) دیار ە ئاشکرا بوون

وَيَوۡمَ و رۆژێ لَا يَسۡبِتُونَ دەست بەکاردەبوون و شەممە نەبوو لَا تَأۡتِيهِمۡ بۆیان نەدەهات كَذَٰلِكَ ئاوا

نَبۡلُوهُم تاقیان دەکەینەوە بِمَا بەوەی كَانُواْ يَفۡسُقُونَ دەردەچوون لە دین و فەرمانەکانی خودا (١٦٣)

وَإِذۡ و (باس بکە) کاتێ کە قَالَتۡ گوتیان أُمَّةٞ ئوممەت و گەلێک مِّنۡهُمۡ لەوان لِمَ بۆچی تَعِظُونَ ئامۆژگاریدەکەن

قَوۡمًا قەومێ ٱللَّهُ خودا مُهۡلِكُهُمۡ لەناوبەریتیان أَوۡ یان مُعَذِّبُهُمۡ سزادەریانە عَذَابٗا عەزاب و ئەشکەنجەیەکی

شَدِيدٗا زۆر تووند قَالُواْ گوتیان مَعۡذِرَةً عوزرێک بێت (بۆمان) إِلَىٰ بۆ ، بۆلای رَبِّكُمۡ پەروەردیگارتان

وَلَعَلَّهُمۡ و بەڵکو ئەوان يَتَّقُونَ لەخودا بترسن و پارێزکاری بکەن (١٦٤) فَلَمَّا جا کاتێ نَسُواْ ئەوان لەیادیانکرد

مَا ذُكِّرُواْ ئەوەی یادکرانەوە و ئامۆژگاریکران بِهِۦٓ پێی أَنجَيۡنَا دەربازمانکرد ٱلَّذِينَ ئەوانەی

يَنۡهَوۡنَ قەدەغەکاریان دەکردن عَنِ لە ٱلسُّوٓءِ خراپە وَأَخَذۡنَا و بردمان و گرتمان ٱلَّذِينَ ئەوانەی

ظَلَمُواْ ستەمکاریانکرد بِعَذَابِۭ بە عەزابێکی بَـِٔيسِۭ زۆر خراپ بِمَا بەوەی

كَانُواْ يَفۡسُقُونَ دەردەچوون لە دین و فەرمانەکانی خودا (١٦٥) فَلَمَّا جا کاتێ عَتَوۡاْ سەرکەشیانکرد عَن لە

مَّا ئەوەی نُهُواْ قەدەغەکرابوو عَنۡهُ لێیان قُلۡنَا وتمان لَهُمۡ پێیان كُونُواْ ببنە قِرَدَةً چەندین مەیموون

خَٰسِـِٔينَ زەلیل و ریسوابوو (١٦٦) وَإِذۡ و (باس بکە) کاتێ کە تَأَذَّنَ بە ئاشکرا رایگەیاند رَبُّكَ پەروەردیگارت

لَيَبۡعَثَنَّ بە دڵنیایی دەنێرێ عَلَيۡهِمۡ بۆ سەریان إِلَىٰ تاکو يَوۡمِ ڕۆژی

ٱلۡقِيَٰمَةِ قیامەت (هەلسانەوە لەگۆڕەکان و بەپاوەستان لە مەیدانی مەحشەر) مَن کەسانێ

يَسُومُهُمۡ نیشانیان دەکات و نیشانیان دەدات سُوٓءَ خراپترینی ٱلۡعَذَابِ عەزاب و ئەشکەنجەدان إِنَّ بەدڵنیایی

رَبَّكَ پەروەردیگارت لَسَرِيعُ هەر زۆر خێرایە ٱلۡعِقَابِ لە سزادان وَإِنَّهُۥ و بەدڵنیایی ئەو لَغَفُورٞ هەر زۆر لێبوردەیە

رَّحِيمٌ ئەوپەڕی میهرەبان وبەبەزەییە (١٦٧) وَقَطَّعۡنَٰهُمۡ و پارچەپارچەمانکردن فِي لە ٱلۡأَرۡضِ زەوی

أُمَمٗا کۆمەڵ کۆمەڵ و نەتەوە نەتەوە مِّنۡهُمُ لەوان (هەیە) ٱلصَّٰلِحُونَ کەسە چاکەکان وَمِنۡهُمۡ و لەوانیش (هەیە)

دُونَ خوارتر ذَٰلِكَ لەوە وَبَلَوۡنَٰهُم و تاقیمانکردنەوە بِٱلۡحَسَنَٰتِ بە چاکەکان وَٱلسَّيِّـَٔاتِ و خراپەکان

لَعَلَّهُمۡ بەڵکو ئەوان يَرۡجِعُونَ بگەڕێنەوە (١٦٨) فَخَلَفَ جا مایەوە مِنۢ لە بَعۡدِهِمۡ لەدوای ئەوان

خَلۡفٞ پاشەنەوەیێک وَرِثُواْ بەمیرات بۆیان مایەوە ٱلۡكِتَٰبَ نامە و نوسراو (ە ئاسمانییەکان)

يَأۡخُذُونَ وەردەگرن و دەبەن عَرَضَ کەلو پەلی هَٰذَا ئەو ٱلۡأَدۡنَىٰ نزمترین و کەمترینە وَيَقُولُونَ و دەڵێن

سَيُغۡفَرُ لەوەولا دەبووردرێ لَنَا لە ئێمە وَإِن و ئەگەر يَأۡتِهِمۡ بۆیان بێت عَرَضٞ کەلو پەلێ مِّثۡلُهُۥ وەک ئەو

يَأۡخُذُوهُ دەیبەن أَلَمۡ يُؤۡخَذۡ ئایا وەرنەگیراوە عَلَيۡهِم لێیان مِّيثَٰقُ وادە و بەڵێنی

ٱلۡكِتَٰبِ نوسراو و نامە (ی ئاسمانی) أَن کە لَّا - يَقُولُواْ نەڵێن عَلَى لە سەر ٱللَّهِ خودا إِلَّا شتێ جگە لە

ٱلۡحَقَّ هەق و ڕاستی وَدَرَسُواْ و دیراسەیانکرد و خوێندوویانەوە مَا فِيهِ ئەوەی تیایدا بوو

وَٱلدَّارُ و بەدڵنیای ماڵ و مەنزڵگای ٱلۡأٓخِرَةُ (ژیانی) دووایی خَيۡرٞ چاکتر ە لِّلَّذِينَ بۆ ئەوانەی

يَتَّقُونَ لەخودا دەترسن وپارێزکاری دەکەن أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ئایا تێناگەن و پێناگەن (١٦٩) وَٱلَّذِينَ ئەوانەی

يُمَسِّكُونَ توند دەستدەگرن بِٱلۡكِتَٰبِ بە نوسراو و نامە (ی ئاسمانی) وَأَقَامُواْ و ڕێک ودامەزراو دەکەن

ٱلصَّلَوٰةَ نوێژان إِنَّا بەدڵنیایی ، بەراستی ئێمە لَا نُضِيعُ بەفیڕۆنادەین أَجۡرَ پاداشتی ٱلۡمُصۡلِحِينَ چاکەران

(١٧٠) وَإِذۡ و (باس بکەن) کاتێ کە نَتَقۡنَا دەرمانهێنا لەجێی خۆی و بەرزمانکردەوە ٱلۡجَبَلَ چیاکە

فَوْقَهُمْ بەسەر سەریان كَأَنَّهُۥ هەروەک ئەوەی ظُلَّةٌ سێبەرو هەورێک (بێت) وَظَنُّوٓا۟ و گومانیانكرد (تا دڵنیابوون)

أَنَّهُۥ بەدڵنیایی ئەو وَاقِعٌۢ كەوتووە بِهِمْ بەسەریانەوە خُذُوا۟ وەرگرن مَآ ئەوەی ءَاتَيْنَٰكُم بۆمان هێنان

بِقُوَّةٍ بەتوندی و بە قووەت وَٱذْكُرُوا۟ و یادبكەنەوە مَا فِيهِ (ئەوەی) تیایدایە لَعَلَّكُمْ بەڵكو ئێوە

تَتَّقُونَ لەخوادابترسن و پاریزكاری بكەن (١٧١) وَإِذْ و (باس بكە) كە أَخَذَ وەریگرت رَبُّكَ پەروەردیگارت

مِنۢ لە بَنِىٓ نەوەی ءَادَمَ ئادەم مِن لە ظُهُورِهِمْ پشتیان ذُرِّيَّتَهُمْ تۆز و تۆی نەوەكانیان

وَأَشْهَدَهُمْ و شایەتی پێدان عَلَىٰٓ لە سەر أَنفُسِهِمْ نەفس و زاتی خۆیان أَلَسْتُ ئایا من-

بِرَبِّكُمْ پەروەردیگارتان (-نیم) ؟ قَالُوا۟ گوتیان بَلَىٰ بەڵێ شَهِدْنَآ شایەتیمان دا أَن نەكا تَقُولُوا۟ بڵێن يَوْمَ رۆژی

ٱلْقِيَٰمَةِ قیامەت (هەڵسانەوە لەگۆڕەكان و بەپاوەستان لە مەیدانی مەحشەر) إِنَّا بەدڵنیایی ، بەراستی ئێمە كُنَّا پێشان

عَنْ لە ، لێی هَٰذَا ئەوەیە غَٰفِلِينَ بێئاگاو خافڵا بووین (١٧٢) أَوْ یان تَقُولُوٓا۟ بڵێن إِنَّمَآ هەر أَشْرَكَ -

ءَابَآؤُنَا باب و باپیرانمان (-هاوەڵ و شەریكیان دانا بۆخودا) مِن لە قَبْلُ رابردوودا وَكُنَّا و ئێمە-

ذُرِّيَّةً نەوەیەک (-بووین) مِّنۢ لە بَعْدِهِمْ لەدوای ئەوان أَفَتُهْلِكُنَا ئایا لەناوماندەبەیت بِمَا بەوەی فَعَلَ كردیان

ٱلْمُبْطِلُونَ ناحەقان و پرووپووچ بێژان (١٧٣) وَكَذَٰلِكَ و ئاوا نُفَصِّلُ رۆن و بڵاو دەكەینەوە

ٱلْءَايَٰتِ ئایەتەكان ، بەڵگە و نیشانە گەورەكان ، موعجیزاتەكان وَلَعَلَّهُمْ و بەڵكو ئەوان يَرْجِعُونَ بگەڕێنەوە (١٧٤)

وَٱتْلُ و بخوێنەوە عَلَيْهِمْ بەسەریان ، بۆ سەریان ، لەسەریان نَبَأَ گرنگە هەواڵی ٱلَّذِىٓ ئەو كەسەی

ءَاتَيْنَٰهُ و پێمان دا ءَايَٰتِنَا ئایەتەكانمان (بەلگە و نیشانە و موعجیزات) فَٱنسَلَخَ ئینجا ئەو خۆی داماڵی مِنْهَا لەوان

فَأَتۡبَعَهُ ئەوەبوو شوێنی کەوت ٱلشَّيۡطَٰنُ شەیطان فَكَانَ ئیتر ئەو- مِنَ لە ٱلۡغَاوِينَ گومڕاو و سەرلێشێواوان (-بوو)

(١٧٥) وَلَوۡ وئەگەر شِئۡنَا ویستبامان لَرَفَعۡنَٰهُ ئەوە بەدڵنیایی بەرزماندەکردەوە بِهَا پێی وَلَٰكِنَّهُۥٓ بەڵام

أَخۡلَدَ خۆی بەرداوە إِلَى بۆ ٱلۡأَرۡضِ زەوی وَٱتَّبَعَ و کەوتە دووای هَوَىٰهُۚ حەز و هەوای خۆی

فَمَثَلُهُۥ جا نمونەی وی كَمَثَلِ وەک نموونەی ٱلۡكَلۡبِ سەگە إِن ئەگەر تَحۡمِلۡ بدەی عَلَيۡهِ بەسەری

يَلۡهَثۡ ئەنرکێنێ و زمان دەردێنێ أَوۡ یان تَتۡرُكۡهُ وازی لیبینی يَلۡهَثۚ ئەنرکێنێ و زمان دەردێنێ ذَّٰلِكَ ئەوە

مَثَلُ نموونەی ٱلۡقَوۡمِ ئەو نەتەوە وگەلەیە ٱلَّذِينَ ئەوانەی كَذَّبُواْ بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد

بِـَٔايَٰتِنَاۚ بە ئایات و موعجیزاتەکانمان فَٱقۡصُصِ جا بگێڕەوە ٱلۡقَصَصَ چیرۆکان لَعَلَّهُمۡ بەڵکو ئەوان

يَتَفَكَّرُونَ بیربکەنەوە (١٧٦) سَآءَ خراپترین مَثَلًا نموونەیە ٱلۡقَوۡمُ (نموونی) نەتەوە وگەلێک ٱلَّذِينَ ئەوانەی

كَذَّبُواْ بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد بِـَٔايَٰتِنَا بە ئایەت و نیشانە گەورەکان و میعجیزاتەکان وَأَنفُسَهُمۡ و (هەر لە) خۆیان

كَانُواْ پێشان يَظۡلِمُونَ زوڵم وستەمیان دەکرد (١٧٧) مَن هەرکەسێ يَهۡدِ هیدایەتی بدا و ڕێنمونی بکات

ٱللَّهُ خودا فَهُوَ ئەوە هەر ئەوە ٱلۡمُهۡتَدِي هیدایەتدراو ی ڕێناس وَمَن و هەرکەسێ يُضۡلِلۡ گومڕای بکات

فَأُوْلَٰٓئِكَ ئەوە ئەوان هُمُ (هەر) ئەوانن ٱلۡخَٰسِرُونَ زیانمەندان (١٧٨) وَلَقَدۡ و بەدڵنیایی

ذَرَأۡنَا زۆرمان دروستکرد لِجَهَنَّمَ بۆ دۆزەخ كَثِيرًا زۆرێک مِّنَ لە ٱلۡجِنِّ جنۆکان وَٱلۡإِنسِ و مرۆڤ

لَهُمۡ هەیانە قُلُوبٌ دلانێک لَّا - يَفۡقَهُونَ تێ (-نا) گەن بِهَا پێی وَلَهُمۡ وهەیانە أَعۡيُنٌ چاوانێک لَّا -

يُبۡصِرُونَ نابینن بِهَا پێی وَلَهُمۡ و هەیانە ءَاذَانٌ گوێچکانێک لَّا - يَسۡمَعُونَ نا بیسن بِهَآ پێی أُوْلَٰٓئِكَ ئەوان

كَٱلۡأَنۡعَٰمِ وەک ئاژەڵن بَلۡ بەلکو هُمۡ ئەوان أَضَلُّ وێڵ وسەرلێشێواو ترترن أُوْلَٰٓئِكَ ئەوانە

هُمُ (بەڕاستی) خۆیانن ٱلۡغَٰفِلُونَ غافڵ و بێئاگان (١٧٩) وَلِلَّهِ و هەر بۆ خودایە ٱلۡأَسۡمَآءُ ناوە

ٱلۡحُسۡنَىٰ جوانترینەکان فَٱدۡعُوهُ ئیتر بانگ بکەن و بپاڕێنەوە بِهَاۖ پێی وَذَرُواْ و وازبێنن ٱلَّذِينَ لە ئەوانەی

يُلۡحِدُونَ لادەدەن و بێبڕوا بوون فِيٓ دەربارەی أَسۡمَٰٓئِهِۦۚ ناوەکانی سَيُجۡزَوۡنَ لەوەوداو سزادەدرێن

مَا كَانُواْ ئەوەی پێشان يَعۡمَلُونَ دەیانکرد (١٨٠) وَمِمَّنۡ و لەوانەی خَلَقۡنَآ خولقاندوومانە

أُمَّةٞ ئوممەت و گەلێک (هەیە) يَهۡدُونَ لە سەر ڕێی هیدایەتن و خەلکی بانگ دەکەن بۆی

بِٱلۡحَقِّ بە حەق و ڕاستی و ڕەوایی وَبِهِۦ و بەوی يَعۡدِلُونَ دادپەروەری دەکەن (١٨١) وَٱلَّذِينَ و ئەوانەی

كَذَّبُواْ بەدرۆیاندانا وباوەڕیان نەکرد بِـَٔايَٰتِنَا بە ئایەت و نیشانە گەورەکان و میعجیزاتەکان

سَنَسۡتَدۡرِجُهُم وردەوردە ڕایاندەکێشین (بۆلای مەرگ وحساب) مِّنۡ بە حَيۡثُ جۆرێ لَا يَعۡلَمُونَ نەزانن

(١٨٢) وَأُمۡلِي و مۆڵەت دەدەین لَهُمۡۚ پێیان إِنَّ بەدڵنیایی كَيۡدِي پیلانی من مَتِينٌ توند و تۆکمەیە

(١٨٣) أَوَلَمۡ يَتَفَكَّرُواْۗ ئایا بیریان نەکردۆتەوە مَا بِصَاحِبِهِم بە هاوڕێیەکەیان نیە مِّن (هیچ) جِنَّةٍۚ شێتییێک

إِنۡ هُوَ ئەوشتێ نیە إِلَّا جگەلە نَذِيرٞ ترسێنەرێک ی مُّبِينٌ دیار و ئاشکرای (١٨٤)

أَوَلَمۡ يَنظُرُواْ ئایا تێڕانەماینە فِي لە مَلَكُوتِ موڵک و مەلەکوتی ٱلسَّمَٰوَٰتِ ئاسمانەکان وَٱلۡأَرۡضِ و زەوی

وَمَا و - خَلَقَ بەدی (-نە) هێناوە و دروستی (-نە) کردوە ٱللَّهُ خودا مِن لە شَيۡءٖ شتێک وَأَنۡ و ئەوەی

عَسَىٰٓ بەلکو أَن کە يَكُونَ - قَدِ بەڕاستی ٱقۡتَرَبَ نزیک کەوت (-بێت) أَجَلُهُمۡۖ ئەجەل و کاتی مردنی ئەوان

فَبِأَيِّ جا بەکام حَدِيثِۭ قسان بَعۡدَهُۥ دوای ئەمە يُؤۡمِنُونَ بروا دێنن (١٨٥) مَن ئەوەی يُضۡلِلِ -

ٱللَّهُ خودا (-گومڕای بکات) فَلَاهَادِيَ ئەوە ڕێنمونیکارێ نیە لَهُۥ بۆی وَيَذَرُهُمۡ و بەجێیان دەهێلی فِي لە ، لەناو

طُغۡيَٰنِهِمۡ طوغیان و سەرەڕۆییان يَعۡمَهُونَ کوێرانە بەناوبکەون (١٨٦) يَسۡـَٔلُونَكَ پرسیارت لێدەکەن

عَنِ دەربارەی ٱلسَّاعَةِ ڕۆژی قیامەت أَيَّانَ کەی ە مُرۡسَىٰهَاۖ جێگیربوون گیرسانەوەی قُلۡ بلێ إِنَّمَا -

عِلۡمُهَا زانستیەکەی (-هەر) عِندَ لای رَبِّيۖ پەروەردیگارمە لَايُجَلِّيهَا دەری ناخات و ڕۆنی ناکاتەوە

لِوَقۡتِهَآ لۆکاتی خۆی إِلَّا غەیری هُوَۚ ئەو ثَقُلَتۡ گران و قورس ەوە فِي لە ٱلسَّمَٰوَٰتِ ئاسمانەکان

وَٱلۡأَرۡضِۚ و زەوی لَاتَأۡتِيكُمۡ بۆتان نایێ إِلَّا ئیللا بَغۡتَةٗۗ لەپڕێکا (دێ) يَسۡـَٔلُونَكَ پرسیارت لێدەکە

كَأَنَّكَ هەروەک تۆ حَفِيٌّ تەواو پرسیارت کردبێ و بزانی عَنۡهَاۖ لێی قُلۡ بلێ إِنَّمَا - عِلۡمُهَا زانستیەکەی (-هە)

عِندَ لای ٱللَّهِ خودایە وَلَٰكِنَّ بەڵام أَكۡثَرَ زۆربەی ٱلنَّاسِ خەلک لَايَعۡلَمُونَ نازانن (١٨٧) قُل بلێ

لَّآ - أَمۡلِكُ بەدەستم (-نیە) لِنَفۡسِي بۆخۆم نَفۡعٗا (هیچ) سودێک وَلَاضَرًّا و نە (هیچ) زەرەرێک إِلَّا مەگەر

مَا شَآءَ ئەوەی - ٱللَّهُۚ خودا (-ویستبی) وَلَوۡ وئەگەر كُنتُ من پێشان أَعۡلَمُ بمزانیبا

ٱلۡغَيۡبَ غەیب و پەنهانی و شاراوەکان لَٱسۡتَكۡثَرۡتُ ئەوە بەدڵنیایی زۆرم بۆخۆم کۆدەکردەوە مِنَ لە

ٱلۡخَيۡرِ خێر و چاکە وَمَا و- مَسَّنِيَ پێم (-نە) دەکەوت ٱلسُّوٓءُۚ (هیچ) خراپەیێ إِنۡ - أَنَا۠ من کەسێ (-نیمە)

إِلَّا جگەلە نَذِيرٞ ترسێنەرێک وَبَشِيرٞ و مزگێنی بەخشێ لِّقَوۡمٖ بۆقەومێ يُؤۡمِنُونَ بروا بهێنن (١٨٨)

هُوَ و ئەوە (الله) ٱلَّذِي ئەوەی خَلَقَكُم ئێوەی دروستکردوە مِّن لە نَّفۡسٖ نەفس و زاتێک

وَٰحِدَةٖ یەک (نەفس) وَجَعَلَ ودروستیکرد مِنۡهَا لەوی زَوۡجَهَا هاوسەرەکەی لِیَسۡكُنَ تا ئارام بێت و ئۆقرەبگرێ

إِلَيۡهَاۖ لەلای فَلَمَّا جا کاتێ تَغَشَّىٰهَا دایپۆشت و بانیدا حَمَلَتۡ هەڵیگرت (لەسکی) حَمۡلًا بارێکی خَفِيفٗا سوک

فَمَرَّتۡ جا تێپەڕی بِهِۦۖ بەلای فَلَمَّآ جاکاتێ أَثۡقَلَت قورس و گرانکەوت دَّعَوَا هەردوکیان هاواریانکردە

ٱللَّهَ خودای رَبَّهُمَا پەروەردگاریان لَئِنۡ بەدڵنیایی ئەگەر ءَاتَيۡتَنَا بۆمان بهێنی و پێمان بدەی صَٰلِحٗا چاکێک

لَّنَكُونَنَّ ئەوە بێگومان ئێمە- مِنَ لە ٱلشَّٰكِرِينَ سوپاسگوزارەکان (-دەبین) (١٨٩) فَلَمَّآ جاکاتێ

ءَاتَىٰهُمَا پێیانی دا صَٰلِحٗا چاکێک جَعَلَا لَهُۥ بۆیان دانا شُرَكَآءَ هاوبەشانێک فِيمَآ لەوەی ءَاتَىٰهُمَاۚ پێیانی دا

فَتَعَٰلَى جا بەرزی و پاکی بۆ ٱللَّهُ خودا عَمَّا لەوەی يُشۡرِكُونَ هاوەڵ و هاوبەشی بۆ دادەنێن (١٩٠)

أَيُشۡرِكُونَ ئایا هاوەڵ و شەریکی بۆ دادەنێن مَا لَا يَخۡلُقُ ئەوەی ناخولقێنێ شَيۡـٔٗا (هیچ) شتێ وَهُمۡ و ئەوان

يُخۡلَقُونَ دەخولقێندرێن و دروست دەکرێن (١٩١) وَلَا يَسۡتَطِيعُونَ و ناتوانن لَهُمۡ بۆیان

نَصۡرٗا سەرخستنێ (بکەن) وَلَآ أَنفُسَهُمۡ و نە خۆشیان يَنصُرُونَ سەر دەخەن (١٩٢) وَإِن و ئەگەر

تَدۡعُوهُمۡ بانگیان بکەیت إِلَى بۆ ، بۆلای ٱلۡهُدَىٰ ڕێی ڕاست و هیدایەت لَا يَتَّبِعُوكُمۡۚ دواتان ناکەون

سَوَآءٌ وەک یەکە عَلَيۡكُمۡ لەسەرتان أَدَعَوۡتُمُوهُمۡ چ بانگیان بکەن أَمۡ یان أَنتُمۡ ئێوە صَٰمِتُونَ بێدەنگ (بوون)

(١٩٣) إِنَّ بەدڵنیایی ٱلَّذِينَ ئەوانەی تَدۡعُونَ هاواریان لێدەکەن و دەیانپەرستن مِن لە دُونِ غەیری

ٱللَّهِ خودا عِبَادٌ بەندەن أَمۡثَالُكُمۡۖ وەک نمونەی ئێوە فَٱدۡعُوهُمۡ دەهاواریان بۆ بکەن

فَلۡيَسۡتَجِيبُواْ و دەبا بەدەنگتان بێن و وەڵام بدەنەوە لَكُمۡ بۆتان إِن ئەگەر كُنتُمۡ -

صَٰدِقِينَ له ڕاستگۆیان (-بوون) (١٩٤) أَلَهُمۡ ئایا هەیانە أَرۡجُلٞ لاق و پێیانێک يَمۡشُونَ دەڕۆن بِهَآ پێی

أَمۡ یان لَهُمۡ بۆیان (هەیە) أَيۡدٖ دەستانێک يَبۡطِشُونَ زەبر لێدەدەن بِهَآ پێی أَمۡ یان لَهُمۡ هەیانە

أَعۡيُنٞ چاوانێک يُبۡصِرُونَ دەبینن بِهَآ پێی أَمۡ یان لَهُمۡ هەیانە ءَاذَانٞ گوێچکانێک يَسۡمَعُونَ دەبیسن

بِهَا پێی قُلِ بڵێ ٱدۡعُواْ دەی بپاڕێنەوە لە شُرَكَآءَكُمۡ هاوبەش شەریکەکانتان ثُمَّ ئینجا

كِيدُونِ پلانم بۆ دارێژن فَلَا تُنظِرُونِ ئیتر چاوەڕوانم مەکەن (١٩٥) إِنَّ بەدڵنیایی

وَلِـِّۧيَ دۆست و پشتیوانی من ٱللَّهُ الله یە ٱلَّذِي ئەوەی نَزَّلَ دایبەزاندوە ٱلۡكِتَٰبَ نامە و نوسراو (ە ئاسمانییەکان)

وَهُوَ و هەر ئەوە يَتَوَلَّى پشتیوان و دۆستی- ٱلصَّٰلِحِينَ پیاوچاکان (-دەبێت) (١٩٦) وَٱلَّذِينَ و ئەوانەی

تَدۡعُونَ هاواریان لێدەکەن و دەیانپەرستن مِن - دُونِهِۦ بێجگە (-لە) وی لَا يَسۡتَطِيعُونَ ناتوانن

نَصۡرَكُمۡ سەرتان خەن وَلَآ أَنفُسَهُمۡ و نەخۆشیان يَنصُرُونَ سەر دەخەن (١٩٧) وَإِن و ئەگەر

تَدۡعُوهُمۡ بانگیان بکەیت إِلَى بۆ ، بۆلای ٱلۡهُدَىٰ ڕێی ڕاست و هیدایەت لَا يَسۡمَعُواْ نابیسن وَتَرَىٰهُمۡ و دەیانبینی

يَنظُرُونَ دەڕواننە إِلَيۡكَ تۆ وَهُمۡ لەوکاتەش ئەوان لَا يُبۡصِرُونَ نابینن (١٩٨) خُذِ وەرگرە و قبوڵ بکە

ٱلۡعَفۡوَ لێبوردەیی و زێدەیی وَأۡمُرۡ و فەرمان بکە بِٱلۡعُرۡفِ بەچاکە و شتی پەسەند وَأَعۡرِضۡ و پشت بکە عَنِ لە

ٱلۡجَٰهِلِينَ جاهیل و نەفامەکان (١٩٩) وَإِمَّا و ئەگەر بێت يَنزَغَنَّكَ وەسوەسەکرا بۆت مِنَ لە

ٱلشَّيۡطَٰنِ شەیطانەوە نَزۡغٞ وەسوەسەیەک فَٱسۡتَعِذۡ ئەوە پەنا ببە بِٱللَّهِ بۆ خودا إِنَّهُۥ بەدڵنیایی ئەوە

سَمِيعٌ زۆر بیسەری عَلِيمٌ تەواو زانا و ئاگادارە (٢٠٠) إِنَّ بەدڵنیایی ٱلَّذِينَ ئەوانەی

ٱتَّقَوۡاْ له خودا ترسان و پارێزکاریانکرد إِذَا کاتێ مَسَّهُمۡ بەریان بکەوێ طَٰٓئِفٞ وەسوەسە و تارماییەک مِّنَ له

ٱلشَّيۡطَٰنِ شەیطانەوە تَذَكَّرُواْ یاد دەکەنەوە فَإِذَا ئیتر ئەوان هُم (هەرخۆیان) مُّبۡصِرُونَ بینەرن (٢٠١)

وَإِخۡوَٰنُهُمۡ و براکانیان يَمُدُّونَهُمۡ بۆیان درێژدەکەنەوە فِي له ، لەناو ٱلۡغَيِّ چەوت و سەرلێشێواوی ثُمَّ پاشان

لَايُقۡصِرُونَ نایبڕنەوە و کورتی ناکەنەوە (٢٠٢) وَإِذَا وئەگەر لَمۡ تَأۡتِهِم بۆیان نەهێنی بِـَٔايَةٖ ئایەتێک

قَالُواْ (دەڵێن) لَوۡلَا ٱجۡتَبَيۡتَهَاۚ بۆ (ئایەتێک) نابژێری قُلۡ بڵێ إِنَّمَآ (من) هەر تەنها أَتَّبِعُ دەکەومە دوای

مَا يُوحَىٰٓ ئەوەی سروش دەکرێ إِلَيَّ بۆ من مِن له رَّبِّيۚ پەروەردیگارم هَٰذَا ئەوەیە

بَصَآئِرُ چەندین بەڵگەی ڕوون و بەرچاوو ڕوونکەرە مِن له رَّبِّكُمۡ پەروەردیگارتانەوە وَهُدٗى و هیدایەت و ڕێنموونی

وَرَحۡمَةٞ و بەزەیی و میهرەبانیە لِّقَوۡمٖ بۆقەومێ يُؤۡمِنُونَ بروا بهێنن (٢٠٣) وَإِذَا وئەگەر قُرِئَ خوێنرایەوە

ٱلۡقُرۡءَانُ قورئان و کەلامی خودا فَٱسۡتَمِعُواْ گوێبگرن لَهُۥ بۆی وَأَنصِتُواْ و بێدەنگ گوێ سووک بکەن

لَعَلَّكُمۡ بەڵکو ئێوە تُرۡحَمُونَ ڕوحمتان پێبکرێ بەزەیی بێت بۆتان (٢٠٤) وَٱذۡكُر و یادبکەرەوە

رَّبَّكَ پەروەردیگارت فِي له ، لەناو نَفۡسِكَ نەفسی خۆت تَضَرُّعٗا بەلالەلال و کزۆڵی وَخِيفَةٗ و ترسێک

وَدُونَ و خوارتر له ٱلۡجَهۡرِ دەرخست و ئاشکراکردن مِنَ له ٱلۡقَوۡلِ گوفتار بِٱلۡغُدُوِّ کاتی بەرەبەیانیان

وَٱلۡأٓصَالِ و ئێواران وَلَاتَكُن و- مِّنَ له ٱلۡغَٰفِلِينَ غافڵ و بێئاگایان (-مەبە) (٢٠٥) إِنَّ بەدڵنیایی

ٱلَّذِينَ ئەوانەی عِندَ لای رَبِّكَ پەروەردیگارتن لَايَسۡتَكۡبِرُونَ خۆ بەگەورەدانانێن عَنۡ له (کردنی)

عِبَادَتِهِۦ پەرستنی ئەو وَيُسَبِّحُونَهُۥ و تەسبیحات دەکەن و بەپاکی ڕادەگرن وَلَهُۥ و هەر بۆ وی

يَسۡجُدُونَ ۩ سوژده دەبەن (٢٠٦)